

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · tercer període · sèrie C · número 169

Comissió d'Afers Institucionals

Sessió 9, dimecres 30 de gener de 2019

Presidència de l'l. Sr. Jean Castel Sucarrat

TAULA DE CONTINGUT

Dossier

Proposició de llei d'ordenació del mapa comarcal de Catalunya i de supressió del Consell Comarcal del Barcelonès 202-00034/12	4
Compareixença de Pere Manuel, president del Col·legi de Professionals de l'Activitat Física i de l'Esport de Catalunya per a informar sobre la situació del sector esportiu i sobre la proposta de modificar la Llei 7/2015, de modificació de la Llei 3/2008, de l'exercici de les professions de l'esport 357-00085/12	16
Proposta de resolució sobre la categorització objectiva dels gimnasos 250-00329/12	36
Sol·licitud de sessió informativa amb la consellera de Cultura sobre la investigació judicial per una indiciària contractació pública irregular de la Institució de les Lletres Catalanes 354-00065/12	40
Sol·licitud de sessió informativa amb el conseller d'Interior sobre el deure de confidencialitat en el marc de la col·laboració amb les autoritats judicials 354-00066/12	41
Sol·licitud de sessió informativa amb la consellera de la Presidència sobre els criteris seguits per a la concessió de la Medalla d'Or de la Generalitat de Catalunya 354-00071/12	42

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7992 (sèrie C)

DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 9 de la CAI

La sessió de la Comissió d'Affers Institucionals (CAI) s'obre a les deu del matí i vuit minuts. Presideix Jean Castel Sucarrat, acompanyat de la vicepresidenta, Anna Tarrés i Campà, i del secretari, Bernat Solé i Barril. Assisteix la Mesa el lletrat Joan Ridao i Martín.

Hi són presents els diputats Carlos Carrizosa Torres, Múnia Fernández-Jordán Celorio, Joan García González, Dimas Gragera Velaz, Ignacio Martín Blanco, Javier Rivas Escamilla i Laura Vílchez Sánchez, pel G. P. de Ciutadans; Josep Costa i Rosselló, Anna Erra i Solà, Imma Gallardo Barceló, Teresa Pallarès Piqué, i Marc Solsona i Aixalà, pel G. P. de Junts per Catalunya; Eva Baró Ramos, Anna Caula i Paretas, Gemma Espigares Tribó, Gerard Gómez del Moral i Fuster, Josep M. Jové i Lladó i Sergi Sabrià i Benito, pel G. P. Republicà; Marta Moreta Rovira, Òscar Ordeig i Molist i Ferran Pedret i Santos, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Elisenda Alamany Gutiérrez i Susanna Segovia Sánchez, pel G. P. de Catalunya en Comú Podem; Carles Riera Albert, pel S. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, i Xavier García Albiol, pel S. P. del Partit Popular de Catalunya.

Assisteix a aquesta sessió Pere Manuel Gutiérrez, president del Col·legi de Professionals de l'Activitat Física i de l'Esport de Catalunya.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Proposició de llei d'ordenació del mapa comarcal de Catalunya i de supressió del Consell Comarcal del Barcelonès (tram. 202-00034/12). Elaboració del Dictamen. (esmenes presentades: BOPC 225, 7; informe: BOPC 235, 3).

2. Compareixença de Pere Manuel, president del Col·legi de Professionals de l'Activitat Física i de l'Esport de Catalunya, davant la Comissió d'Affers Institucionals per a informar sobre la situació del sector esportiu i sobre la proposta de modificar la Llei 7/2015, de modificació de la Llei 3/2008, de l'exercici de les professions de l'esport (tram. 357-00085/12). Comissió d'Affers Institucionals. Compareixença.

3. Proposta de resolució sobre la categorització objectiva dels gimnasos (tram. 250-00329/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 140, 22; esmenes: BOPC 175, 48).

4. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Affers Institucionals amb la consellera de Cultura sobre la investigació judicial per una indiciària contractació pública irregular de la Institució de les Lletres Catalanes (tram. 354-00065/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

5. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Affers Institucionals amb el conseller d'Interior sobre el deure de confidencialitat en el marc de la col·laboració amb les autoritats judicials (tram. 354-00066/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

6. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Affers Institucionals amb la consellera de la Presidència sobre els criteris seguits per a la concessió de la Medalla d'Or de la Generalitat de Catalunya (tram. 354-00071/12). Ignacio Martín Blanco, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

El president

Bon dia, a tothom. Iniciem la Comissió d'Affers Institucionals, amb data 30 de gener de 2019, amb sis punts de l'ordre del dia.

Abans de començar, algun grup presenta alguna substitució? (*Josep M. Jové i Lladó demana per parlar.*) Digui'm.

Josep M. Jové i Lladó

Gràcies, president. Bon dia. Pel Grup Parlamentari Republicà, la diputada Gemma Espigares substituirà la diputada Adriana Delgado. I, en el primer punt, el diputat Gerard Gómez substituirà el diputat Sergi Sabrià.

El president

Gràcies. Senyora Segovia?

Susanna Segovia Sánchez

Sí, per part del nostre grup, jo substitueixo a Jéssica Albiach, i m'hauran de disculpar, però hauré de marxar després d'acabar aquest punt de l'ordre del dia, el primer punt.

El president

Gràcies.

Senyor Pedret.

Ferran Pedret i Santos

Gràcies, president. La diputada Marta Moreta substitueix el diputat Miquel Içeta i, per als punts 2 i 3, almenys, el diputat Òscar Ordeig, que vindrà més tard, em substituirà a mi mateix.

El president

Gràcies.

Senyor Carrizosa.

Carlos Carrizosa Torres

Sí. Sustituyen a los diputados Inés Arrimadas, Sonia Sierra y Dimas Gragera los diputados Laura Vílchez, Joan García y Javier Rivas.

El president

Muchas gracias.

Entenc que el grup ja me l'ha presentat per escrit.

Proposició de llei d'ordenació del mapa comarcal de Catalunya i de supressió del Consell Comarcal del Barcelonès

202-00034/12

Bé, passaríem, doncs, al primer punt de l'ordre del dia, que és la Proposició de llei d'ordenació del mapa comarcal de Catalunya i supressió del Consell Comarcal del Barcelonès.

En primer lloc, la diputada relatora Anna Erra..., si vol prendre la paraula. Té la paraula.

Anna Erra i Solà

Bé, president, bon dia a tothom. Finalment, avui, portem aquesta proposta, doncs, que va quedar parada pel 155 i per la suspensió *de facto* del Parlament i després d'un llarg consens i de tot un treball, i agrair, aquí, la feina de tothom, amb una petició del mateix Consell Comarcal del Barcelonès, doncs, portem a proposició de llei la desaparició d'aquest consell comarcal, perquè, llavors, doncs, encomanar el Govern que faci un decret, per tal que acordi la distribució de les actuals competències i activitats del servei de consell comarcal i les distribueixi en base al consens en els diferents ajuntaments afectats, com la resta d'administracions que poden assumir. I, això, sobretot, ho tenim molt clar i ho tenim molt present, doncs, garantint els serveis i la seva qualitat i els drets i les condicions dels seus treballadors.

Per tot això, nosaltres, avui ja, i d'una manera excepcional dintre del mapa, doncs, dels consells comarcals de Catalunya, portem a que es faci efectiva, doncs, aquesta proposició de llei per poder-la, doncs, dur a terme i perquè, en el proper Ple, i perquè, abans de les properes eleccions municipals, es dugui a terme la seva extinció.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies.

Donaríem pas ja als grups parlamentaris.

I començaríem pel Grup Parlamentari de Ciutadans i, en nom d'aquest grup, té la paraula l'il·lustre diputat Joan García.

Joan García González

Sí. Gràcies, president. Bé, avui, portem aquí una iniciativa legislativa que crec, potser, s'utilitza massa sovint el concepte d'«històric», però, avui, almenys per nosaltres, sí que ho és o, com a mínim, és el principi d'una petita història que voldríem que es pogués repetir en el futur. I explico, bàsicament, amb una petita introducció, que també ampliarem, després, a la sessió i a la votació final, al Ple, doncs, el perquè nosaltres considerem que aquesta proposta ho és.

Creiem que l'organització territorial, administrativa i política de Catalunya ha sigut, fins a dia d'avui, una suma més dels interessos polítics que les iniciatives de racionalització administrativa, política i territorial, realment, del territori i, potser, avui, comencem a solucionar moltes de les deficiències i iniciatives espacials i territorials que hem vist i que hem viscut i que estem sofrint.

De fet, si un revisa l'actual mapa territorial català, veu que hi ha una suma molt clara, un afegit de capes d'interessos polítics, des de la mateixa definició, en el seu moment, antiga definició que nosaltres hem plantejat moltes vegades que s'hauria de modificar, com és el mapa provincial d'Espanya i que també afecta, evidentment, les diputacions provincials a Catalunya, fins a les iniciatives de portar i d'actualitzar..., portar a la dècada dels vuitanta una iniciativa una iniciativa como era el Mapa comarcal de Catalunya, que es va aprovar el 1936 i que mai es va aplicar i que, simplement, es va posar sobre la taula, en el seu moment, perquè servís de contrapoder al control que hi havia llavors de les diputacions, als anys vuitanta, per part del Govern de Jordi Pujol, amb una voluntat de crear una administració local que pogués, d'alguna forma, fer front al poder de les diputacions, fins després, que nosaltres considerem alguns dels errors que es van cometre més tard com, per exemple, la creació, doncs, de la Llei de vegueries, que, ni tant sols, s'ha pogut implementar, o l'aprovació, al 2010, en aquest cas, crec que amb encert, de la Llei de l'àrea metropolitana de Barcelona. Aquesta, precisament, llei és una de les que ens porta o inicia el camí fins al dia d'avui, la mateixa llei i els mateixos debats que es van produir llavors ja deien o es portaven a terme la visió que el Barcelonès com a tal no tenia cap sentit, perquè l'únic que feia era sumar una altra capa més burocràtica sobre els ciutadans i un cost, una despesa més a gestió diària política i administrativa dels ciutadans.

De fet, ho hem dit i ho repetim moltes vegades, un ciutadà de Barcelona o de l'Hospitalet o de Sant Adrià, doncs, té per sobre, si comencem a sumar, té el municipi, té el consell comarcal, té també l'àrea metropolitana, en aquest cas, té la província, té la comunitat autònoma, té l'Estat i té l'Administració europea, vuit administracions, quan, per exemple, un ciutadà de Múrcia o de Cantàbria, doncs, en té la meitat, té el municipi, té la comunitat autònoma, té l'Estat i té la comunitat o té, en aquest cas, l'Administració europea.

Per tant, es pot fer, s'ha fet, s'ha fet a Espanya i, per tant, nosaltres defensem i continuem defensant que aquest model que tenim a Catalunya de sobredimensió administrativa, doncs, és purament política, una suma d'interessos polítics i que no beneficia els ciutadans.

Aquesta llei, aquesta llei també té una història, ja n'hem parlat alguna vegada o l'hem viscut. No estic d'acord amb el que diu la relatora, perquè, precisament, si això no s'ha aprovat o no està encara aprovat, de fet, si aquestes, diguéssim, esmenes i el text no està aprovat avui, ha sigut, evidentment, per les iniciatives varies i creatives dels partits que estan o donen suport al Govern, doncs, el 2017, quan van

decidir que era millor donar un cop a la democràcia i fer el que van fer els dies 6 i 7 de setembre i, precisament, impedir que es pogués fer aquesta comissió, aquesta comissió que s'està fent avui, aquell mes de setembre, no es va fer, es va decidir que era millor anar al carrer i fer el que van fer algunes conselleries, com la conselleria d'Economia, en lloc de fer o organitzar la comissió que havia d'aprovar el text que havia d'anar a un ple, que tampoc es va poder fer mai, perquè interessava més proclamar la independència.

Per tant, l'Administració, els treballadors, els ciutadans del Barcelonès estan esperant, portem un any i mig, de fet, la setmana passada, hi va haver un petit *déjà vu*, precisament, quan van intentar fer aquesta comissió fa dues setmanes i no es va poder fer, perquè també teníem una altra iniciativa molt creativa, que era marxar abans, i esperem que avui es pugui aprovar i, sobretot, que es pugui fer el ple de la setmana vinent i que no torni a passar res estrany, que, potser, potser, tampoc ho podrem fer. Per tant, no vull pensar malament i crec que els treballadors, els ciutadans del Barcelonès poden i han de tenir aquesta llei i aquest text aprovat.

Per tant, portem esperant des del 2010 que s'aprovi això i portem setmanes intentant també que això es porti a un ple i esperem que s'hi pugui portar, perquè sí que és cert –això sí que és cert– que hi ha un consens, un cert consens, en el text, tot i que hi ha una sèrie d'esmenes amb les quals nosaltres no estem d'acord i que, segurament, portarem també, deixarem vives per al ple.

Aquestes esmenes, molt ràpidament –i ja per anar acabant–, són..., bàsicament vull parlar, en aquest cas, de tres, l'esmena 1, en què es parla..., essencialment el que nosaltres demanem és que la supressió del consell comarcal suposi també una modificació del mapa comarcal de Catalunya, perquè creiem que és lògic que, si no existeix l'òrgan o l'entitat que representa els ciutadans, no té cap sentit que al mapa comarcal hi hagi, doncs, el Barcelonès, per tant, això és una de les esmenes que portem.

Una segona esmena presentada que el que, bàsicament, dona o vol introduir la paraula *supramunicipal*, perquè sigui prioritari que totes les competències del Barcelonès vagin a un ens supramunicipal, que, en aquest cas, seria l'àrea metropolitana o, potser, la diputació, però nosaltres defensem que sigui l'àrea metropolitana.

I una tercera, que és l'esmena 35, que, bàsicament, el que ens diu que aprofitem el que estem fent avui, aquesta eina, doncs, per poder portar aquests mecanismes a altres territoris o a altres municipis, perquè encara continuarem tenint municipis, com el Baix Llobregat o... (*Remor de veus.*) President, no sé si...

El president

Perdoni, diputat. Demanaria silenci.

Joan García González

Ja acabo, eh? No, no. Si...

El president

Continuï diputat.

Joan García González

És que com que no vaig poder parlar fa dues setmanes, volia aprofitar avui. Si em deixeu i voleu escoltar, ho agrairé.

La 35, el que diu, bàsicament, és que aprofitem aquesta esmena per avançar i que altres municipis que no estan al Barcelonès, com poden ser els de la part baixa del Baix Llobregat, que continuaran tenint aquesta doble afectació del consell comarcal i de l'àrea metropolitana, doncs, pugin també entrar en aquesta modificació territorial.

I, finalment, una transaccional que hem treballat amb altres grups diversos i que, de fet, crec que podria o hauria de sortir endavant, com és la CUP, com és Catalu-

nya en Comú i també el Partit Popular, on el que demana essencialment és que a la Comissió Mixta puguin participar els treballadors amb veu i vot, i també els partits polítics, que són els que van iniciar o els que varem iniciar aquesta proposta al mateix consell i que voldrien vigilar o, almenys, participar en aquesta comissió mixta, que ha de distribuir les competències a altres entitats.

Tinguem en compte que precisament, va ser al juny passat, un altre cop, qui va reprendre aquesta iniciativa, doncs, va ser el consell comarcal i ens està demanant o ens estava demanant que acabéssim per perfilar aquesta llei.

I, per mi, res més. I gràcies per escoltar-me.

El president

Gràcies, diputat.

Donaríem la paraula, doncs, al Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. I, en nom d'aquest grup, té la paraula la il·lustre diputada Marta Moreta.

Marta Moreta Rovira

Gràcies, president. No, de forma molt clara, només esperem que avui puguem fer aquestes votacions de forma clara, perquè ja n'hem parlat moltes vegades i tothom tenim molt clar totes les esmenes que s'han fet i hem arribat a transaccionar.

Sí que m'agradaria dir que és cert, és cert que no es va tirar endavant en el seu moment la supressió del consell comarcal, no pel 155, està claríssim, eh?, no per aquest article i, per tant, sí que discrepo totalment de la relatora, que ha dit aquest tema i també coincideixo, en aquest cas, amb el portaveu de Ciutadans, que també ha dit el mateix, no és cert i, per tant, jo crec que això ha de quedar ben clar, eh? Espero, només, espero i desitjo que, avui, es tiri endavant aquesta sessió i, la setmana vinent, puguem fer el Ple i puguem tirar endavant aquesta supressió del consell comarcal.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada.

Donaríem la paraula, doncs, al Grup Parlamentari d'en Comú Podem. I, en nom d'aquest grup, té la paraula la il·lustre diputada Susanna Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Sí. Moltes gràcies. També breument. Pensem que ja fa quasi dos anys del 15 de març del 2017, que es va aprovar per unanimitat la moció conjunta de tots els grups polítics comarcals del Barcelonès, per donar suport a l'inici del procés de traspàs de les funcions i serveis del Consell Comarcal del Barcelonès. Dos anys després, creiem nosaltres, donem, des d'aquest Parlament, resposta afirmativa i definitiva a aquesta proposició de llei, que creiem que s'ha pogut fer amb un elevadíssim grau de consens, sobretot, gràcies a la feina que també van avançar diputats i diputades a l'anterior legislatura, que ens han afavorit que aquest tràmit hagi pogut ser més àgil i portar-ho al ple de la setmana vinent, tot i que hauria estat bé haver-ho pogut portar al ple de la setmana anterior.

Com dèiem, nosaltres, efectivament, estem d'acord amb la supressió del consell comarcal, però voldríem reconèixer l'activitat institucional que ha fet al llarg d'aquests tres anys, amb competències d'ordenació del territori, gestió dels serveis socials, esportius i educació, polítiques de joventut, el Centre Comarcal d'Atenció a Animals de Companyia i altres intervencions com la Ronda Verda o el manteniment de les rondes.

Per tant, és important pensar que el fet que es vagi a la desaparició del consell comarcal aquestes competències s'hauran d'endreçar entre els municipis i entitats supramunicipalistas de la zona geogràfica que competia al Consell Comarcal del Barcelonès.

Nosaltres mantindrem les esmenes que estan, sobretot, relacionades amb la participació amb veu i vot activa de treballadors i treballadores i també de membres d'altres grups polítics del consell comarcal, no només de les institucions, perquè creiem que un procés com aquest ha de generar un clima de confiança, transparència i bona governança.

Per tant, la participació no hauria de ser, en cap cas, un fre a l'agilitat i a l'eficiència i l'eficàcia, sinó, més aviat, un espai d'enriquiment i de diàleg i d'eliminar qualsevol tipus de desconfiança que pugui haver-hi.

Respecte a la possibilitat d'una auditoria, nosaltres creiem que és necessària. Entenem que fer-ho com s'hauria de fer pot endarrerir un dels objectius, que és la supressió d'aquest consell comarcal abans de les eleccions del maig del 2019, però creiem que s'hauria de poder trobar una manera que aquesta auditoria pugui començar abans d'aquesta supressió i que s'esperin els resultats que es puguin fer amb qualitat quan estigui fet tot el procés d'auditoria externa.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada.

Passaríem, doncs, la paraula al Subgrup Parlamentari de Candidatura d'Unitat Popular i Crida Constituent. I, en nom d'aquest grup, té la paraula l'il·lustre diputat Carles Riera.

Carles Riera Albert

Bon dia i gràcies, president. Bé, el nostre grup també s'ha posicionat favorablement, com és conegut, a la dissolució del Consell Comarcal del Barcelonès, per raons, com ja hem dit i ja s'han dit de naturalesa sobretot funcional i d'eficiència, des del punt de vista de l'organització de l'Administració pública, però volem remarcar que no pas per tal de qüestionar el nostre model territorial, que nosaltres seguim defensant i sostenint que ha de ser basat en comarques i, en el futur, en vegueries, que ens sembla que és la millor organització territorial per tal d'articular socialment, políticament, econòmicament i democràticament el nostre país.

També volem remarcar que nosaltres creiem que la dissolució del consell comarcal s'ha de produir amb la llei, però que, tanmateix, l'efectivitat d'aquesta dissolució s'hauria de produir un cop la comissió mixta acabi els seus treballs i es produeixin els traspassos corresponents a les altres administracions. I ho diem per diverses raons, però, sobretot i fonamentalment, per tal de garantir que els drets de les treballadores, doncs, estiguin garantits i absolutament assegurats, abans de cap traspàs efectiu.

Per tant, dissolució del consell després de la llei, efectivitat un cop s'hagi produït el treball de la comissió mixta i els traspassos.

Ha suscitat el debat sobre aquesta llei, nosaltres pensem, un debat subjacent sobre si el que s'ha de potenciar a partir d'aquí és una lògica més metropolitana o més municipalista. Sense negar l'obvietat de l'espai metropolità i de l'eficiència de certes polítiques públiques a escala metropolitana i que, per tant, cal organitzar-les a aquest nivell, nosaltres seguim defensant que l'àmbit municipalista és l'àmbit principal i bàsic per organitzar el territori i aquell que és més adequat per tal d'articular políticament, econòmicament i des del punt de vista democràtic el país. Per tant, nosaltres hem defensat esmenes que el que fan és que aquest procés de dissolució del consell comarcal abundi més en enfortir els espais municipals que no instàncies supramunicipals.

També hem defensat, i mantindrem les esmenes que van en aquest sentit, la necessitat d'una auditoria. Ens sembla una obvietat que, quan es dissol un organisme públic, se'n faci una avaluació en tots els sentits i una d'elles ha de ser una auditoria en profunditat, és de les primeres vegades o la primera que es dissol un organisme d'aquesta naturalesa i semblaria molt estrany que es faci el seu traspàs sense passar

per una auditoria, que, des del nostre punt de vista, no ha de ser només de l'àmbit de la comptabilitat, de l'economia i dels comptes, sinó també de la presa de decisions, una auditoria de gestió, és a dir, no podem passar per sobre de la dissolució d'un organisme deixant sota la catifa qüestions que, potser, requereixen d'una anàlisi en profunditat, des d'un punt de vista d'avaluació pública i de transparència i, per tant, defensarem aquesta idea, no pas amb la intenció que això endarrereixi la dissolució del consell comarcal o que ens trobéssim en un escenari de, després de les eleccions, haver-lo de tornar a constituir. Però sí que ens sembla imprescindible que, en el moment en què s'aprovi la llei, s'iniciï l'auditoria i que, acabi aquesta quan acabi, amb tots els efectes retroactius.

I, per últim, també hem defensat esmenes en el sentit –i les mantindrem– que hi hagi una plena i total participació de la representació unitària de les treballadores a la comissió mixta, amb veu i vot a tots els efectes, així com una presència que ens sembla bàsica per garantir el pluralisme i la pluralitat d'actors socials i polítics en aquest procés, una presència, només amb veu, dels grups polítics presents al consell comarcal a la comissió mixta.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat.

Donaríem pas, doncs, al Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. I, en nom d'aquest grup, té la paraula l'il·lustre diputat Xavier García Albiol.

Xavier García Albiol

Gràcies, president. Senyalar que avui, segurament, estem fent el pas més important d'una reclamació històrica per part de gairebé –gairebé– tots els partits polítics des de fa bastant de temps, i és la supressió del consell comarcal. Nosaltres no hem estat signants d'aquesta proposició que avui votarem, però sí que hem estat uns fermes promotors de la supressió d'aquest consell comarcal, i els ho diu algú que ha sigut portaveu, durant alguns anys, en aquell ens.

Assenyalar que, des del Partit Popular, defensem la supressió per una doble convicció. Per un costat, simplificació d'administracions amb relació a les possibilitats o a les opcions que tenen els ciutadans de la comarca del Barcelonès, només en l'àmbit municipal, només en l'àmbit municipal estem parlant de quatre administracions, parlem dels ajuntaments, de l'àrea metropolitana, de la diputació i del consell comarcal; qualsevol persona amb una mica de sentit comú veu que això és absolutament inviable i gens pràctic. I, després, assenyalar també que el fet que aquest consell comarcal estigui format únicament i exclusivament per quatre municipis ve a reafirmar aquesta convicció que aquest ens era sobrer en aquests moments, des de ja fa algun temps, en el mapa de les administracions públiques de Catalunya.

El nostre grup ha presentat esmenes, n'ha present deu, en total, i hem de dir que no n'hem presentat més, que és un nombre a mi em sembla bastant raonable, no n'hem presentat més perquè, al llarg dels treballs que s'han fet, creiem que el document final que ha sortit és bastant presentable, és bastant assimilable. Sí que és cert que, home, que ens sembla una frivolidat assenyalar que, si el consell comarcal no s'ha dissolt abans, és per culpa de l'article 155, o sigui, potser, si haguessin fet la feina fa un, dos o tres anys no hauríem arribat a haver de viure aquest parèntesi, segons vostè, de l'aplicació de l'article 155, no?

Per tant, excepte aquests... anem a veure, aquestes debilitats que s'han notat en el text, en termes generals, nosaltres el subscriuim.

Les nostres esmenes venen a millorar el redactat, venen a millorar el text, en el sentit de recollir, en gran part, les peticions dels sectors afectats per la supressió del consell comarcal. Aquestes esmenes han estat acceptades per la ponència i ens consta que recomanades en l'informe que, avui, votarem.

Són esmenes que van la línia –aquí, també s’ha apuntat, anteriorment– de poder garantir que tots els ens, com deia, totes les persones, tots els actors afectats puguin tindre veu i vot en aquest procés que iniciem en aquests moments, estem parlant dels treballadors i les treballadores, però també estem parlant dels grups polítics que han format part o que formen part d’aquest consell comarcal, per tant, a mi em sembla que, en aquest aspecte, ens podem posar d’acord i no ha d’haver-hi cap tipus de problema.

I desitjar, que, d’una vegada per totes, aquesta dissolució, de cara, sobretot, a les municipals del mes de maig, sigui una realitat.

El president

Moltes gràcies, diputat.

Donariem pas a la paraula al Grup Parlamentari Republicà. I, en nom d’aquest grup, té la paraula l’illustre diputat Gerard Gómez del Moral.

Gerard Gómez del Moral i Fuster

Gràcies, president. Breument, perquè crec que, al final, des del punt de vista més polític, tots ens vam posicionar en el ple, en el debat a la totalitat, i ho farem en el proper ple; per tant, intentaré ser molt breu i no entrar en aquestes disquisicions.

Per tant, per abordar més les qüestions de les esmenes, efectivament, ho apunten ara també el senyor Albiol i el senyor García, i jo comparteixo amb el senyor Riera que, efectivament, unes de les que no es recomanen és perquè això s’expandeixi, diguéssim, a tot Catalunya, no?, i per tant, nosaltres no hi estem d’acord. Defensem el mapa de vegueries i de comarques, i aquí el que s’està parlant és, senzillament, de la supressió d’un òrgan administratiu, en un cas únic, que no és comparable amb cap altra comarca, que és l’única comarca on, efectivament, hi ha l’àrea metropolitana i tots els municipis formen part d’un altre òrgan supramunicipal; per tant, és un cas que no es dona en cap altra comarca de Catalunya, en cap, és únic i, aquesta, probablement, que era l’esmena més política, no?, de la ponència, sí que, en qualsevol cas, volia deixar clar que el nostre model, efectivament, segueix sent el mapa comarcal.

Dit això, jo crec que s’ha fet un treball, i ho han assenyalat gairebé tots els portaveus, amb bastant consens i molt bon fer per la ponència, s’han acceptat o s’han recomanat, vaja, a la ponència esmenes crec que de tots els grups, excepte Ciutadans, però vol dir que hem incorporat, diguéssim, un gran sentir de plantejaments, no?, sobretot també vinguts, inicialment, per part dels sindicats i també, després, posteriorment, per part de la representació dels treballadors i, moltes esmenes, a més a més, de tots els grups, anaven exactament en la mateixa línia; per tant, doncs, hi ha un grau, diguéssim, de consens important.

Dit això, sense entrar en més detalls, jo crec que, fins i tot, hi haurà alguns temes més susceptibles, com l’auditoria, per exemple, no?, doncs, d’acabar de llimar i de trobar posicions d’aquí en el ple, perquè és veritat que la literalitat podria portar que no es pogués tancar el consell comarcal i, en això, comparteixo la visió que ha fet la senyora Segovia, no?, respecte a aquesta esmena, però crec que, com que tots compartim la voluntat, tenim encara una setmana de temps per poder acabar de perfilar, no?, i d’arribar als acords.

I, pel que fa a la nostra transacció, presentada conjuntament amb Junts per Catalunya i, en aquest cas, amb el Partit Socialista, aquí, acabem agrupant unes quantes demandes, no?, que és com baixar als tres mesos en comptes dels sis, per, justament, arribar al tancament del consell abans de les properes eleccions municipals. Totes les esmenes, diguéssim relatives al consell comarcal i als organismes dependents dels consells comarcals, incloure la representació dels treballadors també en la comissió mixta quan així els afecti i, aquí, sí que és veritat, perquè, probablement, és l’altre punt on no estem d’acord i, per tant, també deixar-ho sobre la taula, que és, que sí que nosaltres no compartim la voluntat que hi siguin els grups polítics, no?, i això és ve-

ritat que, probablement, és el gran dissens, diguéssim, de la ponència, però entenem que el repartiment de competències ha de ser entre institucions, que és el que es fa sempre, no?, quan hi ha un traspàs de competències o quan hi ha, en fi, un debat de com es reorganitza qualsevol cosa, es fa entre institucions, perquè, si entrem en un debat partidista, partidari, podríem acabar fent exactament el contrari, no?, del que *a priori* pretenem, volent dissoldre el Consell Comarcal del Barcelonès i, per tant, cal fer-ho des del punt de vista, entenem, institucional i no des del debat partidista, que podria portar, en certa manera, al bloqueig, no? I per tant, malgrat crec que som l'únic partit, bé, ara, em sembla que juntament amb la CUP, no?, que formalment no tenim representació en les institucions del consell comarcal, ho dic des del punt de vista exactament oposat al corporativisme, que, per tant, jo seria, probablement, el més interessat que hi haguessin els partits polítics, però, des del punt de vista institucional, creiem que no té sentit i que el que ha de ser, doncs, són les institucions que treballin i que decideixin com s'ha de fer. I, efectivament, el debat intrainstitucional, és a dir, doncs, amb els representants de cada ajuntament, del consell comarcal, efectivament hi serà, però, en la comissió mixta, qui hi ha de ser representat són les institucions.

Per tant, res més. Jo crec agrair la feina a tota la gent, a tots els ponents, diguéssim, de la ponència, perquè s'ha treballat amb celeritat, efectivament, venia de la legislatura passada i teníem l'encàrrec de fer-ho ràpid, perquè, justament al maig, hi ha eleccions municipals i, per tant, no s'han de tornar a constituir, ho hem fet ràpid i amb un alt grau de consens que crec que era la recepta, diguéssim, que tothom ens demanava.

El president

Moltes gràcies, diputat.

Donaríem la paraula al Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. I, en aquest cas, té la paraula la il·lustre diputada Anna Erra.

Anna Erra i Solà

Moltes gràcies. Doncs, ja per acabar els posicionaments, sobretot, agrair que... el fet que portarem en aquesta proposició de llei, en què ens han acceptat tota una colla de transaccions i esmenes que l'únic que fan és millorar aquesta proposició de llei, però sí que, sobretot, el que voldríem remarcar i, des de Junts per Catalunya, fins i tot del Govern, és potser reivindicar, sobretot, el paper dels consells comarcals que, evidentment, i com s'ha repetit aquí és un cas excepcional, un cas únic i que això i, sobretot, diguem-ne, jo, que soc de territori de terra endins, la importància que tenen els consells comarcals per ajudar el municipi, vol dir que mai perdrem aquesta visió municipalista i mai aquesta visió de la força i la importància que tenen en el territori català els consells comarcals.

I, a part d'això, si queda alguna transacció o alguna esmena viva, anirem treballant en aquest sentit, sobretot, perquè, si més no, amb el que comentava la CUP, sobretot, en l'auditoria, nosaltres tot oberts, a la màxima transparència i a la màxima supervisió, però ens sembla que amb els mateixos organismes que tenim ja ens són prou vàlids per intentar fer el màxim de transparència, però, bé, si queda viva, en podem continuar parlant per arribar al ple amb un consens total. Vol dir que, a part d'això, gràcies a tothom per la feina.

El president

Moltes gràcies, diputada.

Ara, ordenarem l'àmbit de les votacions. Informar de les esmenes retirades, en primer lloc. Tots els grups parlamentaris tenen el guió. Veuran que hi ha un punt 8, que, en principi, sortiria de les esmenes retirades, perquè sustenta una proposta de transacció, en aquest sentit.

Senyor Joan García, per què em demana la paraula?

Joan García González

No. Per afegir un punt, bé, que es va comentar a la ponència i que també es retira, que és el número... l'esmena 21, de Ciutadans. No és al guió i, per tant...

El president

Molt bé.

Alguna altra...

(Veus de fons.)

La tenen al guió, eh?, també darrere.

Algun altre aclariment? Senyora Moreta.

Marta Moreta Rovira

No, no. Només acabar, perquè hem acabat a mitges, quan ho estava explicant. Aquest punt... l'esmena número 8, que està transaccionada i, per tant, no estaria en aquest apartat d'esmenes retirades. Era això, eh?

El president

Sí. Les esmenes retirades...

Marta Moreta Rovira

Sí, sí. Però ens hem quedat a mitges, que acabàvem de...

Gràcies.

El president

Sí. Perfecte.

Alguna altra paraula?

Doncs, les esmenes retirades quedarien tal com els queden al guió, retirant el punt 8, que han comentat, i afegint el 21, que ens ha comentat el diputat de Ciutadans. D'acord?

Senyora Moreta.

Marta Moreta Rovira

Perdó. M'he deixat una altra cosa. L'esmena bis, la *b* bis, que tampoc està posada aquí i... Sí. Ah, està en les recomanades, d'acord.

El president

b bis...

Marta Moreta Rovira

Exacte.

El bis. 3 *d* bis, a les recomanades. 3 *d* bis, a les recomanades.

El president

Estàvem a les esmenes retirades...

Ara, sí, doncs, passaríem a la votació del primer punt de les esmenes recomanades per la ponència.

El punt 3, punts *a* i *e*, i el *d* bis, *d* bis. El 5, el 13, el 14, 15, 23, 24, 25, 26, 27, 29, 30, 31, 32, 33; títol article 5, 37, 38, 42 i 43.

Podríem passar a una...

Senyor García.

Joan García González

Sí. Jo voldria votar per separat el punt 3 *a*, *d* bis, *e* i el punt 5. La resta es pot votar conjuntament.

El president

El punt 3 *a*, *d* bis...

Joan García González

I e. Bé, el que s'ha comentat i el punt 5, per separat.

El president

Alguna votació separada més?

Doncs, si els sembla, faríem, primer, aquesta votació separada del punt 3 *a*, *d* bis, *e* i el punt 5?

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

S'aprova per 15 vots a favor, 6 abstencions i cap vot en contra.

Passaríem, doncs, a la resta de les esmenes recomanades.

Vots a favor?

S'aprova per unanimitat.

Passaríem, doncs, a les esmenes transaccionades.

Recordarem que hi ha la transacció, si s'hi han fixat, que retiràvem de les esmenes retirades, perquè entra dintre d'aquest punt la transacció punt número 8 i recordem l'esmena que s'ha fet arribar als diferents grups parlamentaris, que ha sigut la transacció d'última hora.

Les transaccions en l'esmena 7, del Grup Parlamentari Junts per Catalunya i el Grup Parlamentari Republicà, i l'esmena 8, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, amb relació a l'article 3.

Podríem passar, primer, a la votació d'aquest punt?

Vots a favor d'aquest punt?

Vots en contra?

Abstencions?

Cap abstenció.

Quedaria aprovada per 13 vots a favor, 8 en contra i cap abstenció.

Passaríem, doncs, a votació la següent transacció, que és el punt 6, 9, 10 i 11, lliurats pels grups parlamentaris de Ciutadans, la CUP - Crida Constituent, Partit Popular i els comuns. Està lliurada per escrita a tots els grups parlamentaris.

Si els sembla, podríem passar aquest punt a votació?

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Ha estat rebutjada per 9 vots a favor, 12 en contra i cap abstenció.

Passaríem, doncs, al bloc de les esmenes no recomanades.

Sí, senyor García.

El lletrat

N'hi havia una sobre l'article 5...

El president

Sí, no ha tirat endavant... (*Pausa.*)

Passaríem, doncs, a les esmenes no recomanades del Grup Parlamentari de Ciutadans i estaríem parlant dels punts 1, 2, 6, 21, 35, 41, advertint que el punt 6 està també en la transacció anterior.

Una qüestió per a tots els grups parlamentaris. Quan tenim la transacció anterior que aglutinava el punt 6, 9, 10 i 11 i, ara, com veuen en el guió, en les següents, en la primera tenim el 6, en les següents hi ha l'11, el 9 i el 10, entenem que si fructifiqués, si fossin reservades, ja no la votaríem i la podrien treure d'aquests apartats. La reservaran?

Joan García González

Sí. Aquesta transacció es reservarà per al ple. Sí.

El president

La resta, sí?

Doncs, la retirarem de cada ordre i, així, les traurem de la votació. Correcte.

Doncs, passariem al primer bloc, que són...

Perdó. Senyor Gómez del Moral.

Gerard Gómez del Moral i Fuster

No. Disculpi, president. Que ha dit em sembla també la 21, però l'havia retirat el senyor García, que tampoc no entraria.

El president

Molt bé.

Doncs, passem a votació el primer bloc i estem parlant de les esmenes no recomanades pel Grup Parlamentari de Ciutadans, que són la 1, la 2, la 35 i la 41.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjada per 6 vots a favor, 12 en contra i 1 abstenció.

Passariem, doncs, al segon bloc d'esmenes...

Jo crec que eren...

Si els sembla, per aclarir, perdem un minut.

Vots a favor, una altra vegada?

Vots a favor? A favor, eh?

(Rialles.)

D'acord?

Vots en contra?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjada per 6 vots a favor, 14 en contra i 1 abstenció.

Passariem al segon bloc d'esmenes no recomanades, en aquest cas...

Sí, senyor García.

Joan García González

Una consulta. Les esmenes que queden vives, les anunciem ara o després?

El president

Després, al final.

Passariem al segon bloc, que són les esmenes no recomanades del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, resta esmena 3.

Marta Moreta Rovira

És que no existeix, perquè està transaccionada, és la...

El president

És la que havíem dit abans.

Marta Moreta Rovira

Exacte. Exacte. La *d* bis, eh? Per tant, aquí, no...

El president

Perfecte. Doncs, no s'hauria de votar.

I passariem a les esmenes no recomanades del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, quedant la 18. És correcte?

Passariem, doncs, a la votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjada per 2 vots a favor, 18 en contra i 1 abstenció.

Passariem, doncs, a les esmenes no recomanades del Subgrup Parlamentari de Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, i queden la 4, la 16, la 20 i la 39, i ha estat retirat, sí?, el 9.

Passaríem, doncs, a la votació.
Senyor García.

Joan García González

Sí. Voldria votar per separat la 39.

El president

Molt bé.

Doncs, si els sembla, començaríem pel punt 39 la votació separada.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjada per 2 vots a favor, 12 en contra i 7 abstencions.

I, ara, passaríem a la resta.

Vots a favor?

(Remor de veus.)

La 4, la 16 i la 20. Hem fet la votació del punt 39, en primera instància, i queden la 4, 16 i 20, que són les que passem a votació en aquest moment.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjada per 2 vots a favor, 18 vots en contra i 1 abstenció.

Passaríem a les esmenes no recomanades del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Entenem que han retirat el punt 10, que és l'inicial, quedarien 12, 17, 19, 36, 40.

Es pot votar en un sol bloc?

Senyor García.

Joan García González

Sí. Nosaltres voldríem votar, per un costat, la 12 i 19, per un altre, la 17 i 40, i per un altre la 36.

El president

Alguna altra sol·licitud de votació separada? No? Doncs, si els sembla, començaríem pel punt 12 i el punt 19; 19 i 12.

Vots a favor d'aquest punts?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjada per 1 vot a favor, 14 vots en contra i 6 abstencions.

Passaríem als punts 17 i 40.

Vots a favor d'aquests punts?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjada per 1 vot a favor, 20 vots en contra i cap abstenció.

Passaríem a l'últim punt d'aquest apartat, que és el 36.

Vots a favor d'aquest punt?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjat per 7 vots a favor, 14 en contra i cap abstenció.

Passaríem a la votació dels articles no esmenats, disposició derogatòria i disposicions finals. Digui'm, senyora Segovia. Ah!, no pensava que em demanava la paraula. Podríem passar a la votació, amb una sola votació? Sí? Passaríem, doncs...

Vots a favor?

S'aprova per unanimitat.

Els faig avinent que, d'acord amb l'article 121 del Reglament, els grups disposen d'un termini de 24 hores per formular vots particulars o reserva d'esmenes per a la

defensa davant del Ple, si és que no ho fan en aquest mateix acte. *(Joan García González demana per parlar.)* Senyor García.

Joan García González

Sí, el Grup Parlamentari de Ciutadans voldria reservar per al Ple pròxim les esmenes 1, 2 i 35. I la transaccional que he comentat abans, també.

El president

La transaccional també...

Joan García González

Sí, entre la 6, 9, 11 i 10, o 6,9, 10 i 11.

(Susanna Segovia Sánchez demana per parlar.)

El president

Senyora Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Sí, nosaltres voldríem mantenir per a votació al Ple l'esmena 18, si us plau.

(Carles Riera Albert demana per parlar.)

El president

Senyor Riera.

Carles Riera Albert

Sí, president, nosaltres també mantindrem per al Ple la 4, la 16, la 20 i la 39.

Gràcies.

(Xavier García Albiol demana per parlar.)

El president

Senyor Albiol.

Xavier García Albiol

Sí, nosaltres també mantindrem la 12, 17, 19, 36, 40, que són totes.

El president

Bé.

Passaríem, doncs, al punt 2 de l'ordre del dia, que és la compareixença del senyor Pere Manuel, Compareixença de Pere Manel, president del Col·legi de Professionals... Si m'ho permeten un moment, suspendré dos minuts per fer la recepció.

Suspenem la comissió.

(La sessió se suspèn a tres quarts d'onze del matí i dotze minuts i es reprèn les onze del matí i sis minuts.)

Bé, reprenem la sessió de la Comissió d'Afers Institucionals.

Compareixença de Pere Manuel, president del Col·legi de Professionals de l'Activitat Física i de l'Esport de Catalunya per a informar sobre la situació del sector esportiu i sobre la proposta de modificar la Llei 7/2015, de modificació de la Llei 3/2008, de l'exercici de les professions de l'esport

357-00085/12

I començaríem amb el punt 2 de l'ordre del dia, que és la compareixença del senyor Pere Manel, president del Col·legi de Professionals de l'Activitat Física i de l'Esport de Catalunya, davant la Comissió d'Afers Institucionals per a informar sobre la situació del sector esportiu i sobre la proposta de modificar la Llei 7/2015, de modificació de la Llei 3/2008, de l'exercici de les professions de l'esport.

En nom de la comissió donar-li la benvinguda al senyor Pere Manel Gutiérrez, de la mateixa manera que a la senyora Carme Ercilla, vicepresidenta, la senyora Alèxia Pérez, la gerent, i el senyor Francesc Navarro Massa, de la mateixa manera que als diferents membres que l'acompanyen del Coplefc. És fonèticament complicat, ara ho comentàvem. Bé, sense més, donaríem la paraula, per un temps màxim de trenta minuts, al senyor Pere Manuel Gutiérrez. Té la paraula.

Pere Manuel Gutiérrez (president del Col·legi de Professionals de l'Activitat Física i de l'Esport de Catalunya)

Gràcies, senyor president, senyores diputades, senyores diputats. Ara potser seré una mica agosarat, però dos detalls. Manel és cognom i, per tant, és Manuel, eh? No és Manel. I, després, quan heu fet referència a la Llei 3 barra..., heu dit 2018, és del 2008.

El president

2008. Sí, 3/2008.

Pere Manuel Gutiérrez

Agrair moltíssim aquesta oportunitat de presentar la nostra organització, organització molt petita, però amb molta voluntat, amb molta empenta i, sobretot, amb molts dels valors que s'atribueixen a l'esport, i un d'ells, que ens agrada molt assenyalar-ho, és la humilitat, la humilitat amb la qual nosaltres treballem. Ens considerem no dipositaris de l'única veritat, però sí que ens considerem amb total disponibilitat i disposició a aportar, a col·laborar, en totes aquelles accions i iniciatives que puguin millorar el gran escenari i important del món de l'esport que significa avui aquest àmbit.

Quan parlem del món de l'esport, podem emprar moltes xifres i, de fet, en fem servir moltes, cada dia, però nosaltres, evidentment, com a col·legi, ens interessen aquestes, aquests 29.500 professionals inscrits al ROPEC, aquestes 45.000 ocupacions i aquests gairebé, en aquests moments, 5.000 col·legiats que té la nostra entitat, la nostra organització.

El Coplefc..., i aprofito per assenyalar que aquesta C final difícil de fer evident el que significa és el col·legi català, eh? Nosaltres som un col·legi català, igual que cada autonomia té el seu col·legi, i tots estem agrupats sota una organització estatal que és el Consejo General, eh?

Aquest col·legi nostre, el Coplefc, representa els professionals de l'activitat física i l'esport, és una corporació de dret públic, la qual cosa implica que nosaltres puguem aplegar tots els professionals. De fet, vostès segurament deuen haver sentit alguna vegada que nosaltres som aquells, diguem-ne, de l'INEFC, o els «inefos», eh? Perquè, en l'origen, la formació que ha rebut tota aquesta col·legiació és la de llicenciat o llicenciada en ciències de l'activitat física o en educació física, aquí, a Catalunya, a l'INEFC, originalment. I això vol dir dues coses: una, que es pren la seu, l'edifici, com a denominador d'una professió, o d'un col·legi, i, dos, diguem-ne, que no hi havia un nom específic per a la professió. Originalment som professors d'educació física, en els instituts, però com veurem més endavant, la cosa ha anat derivant bastant, eh?

Però sí que nosaltres hem volgut que hi hagués una transició de col·legi de titulacions, col·legi de llicenciats o de graduats, llicenciats, llicenciades, graduats, graduades, que hi hagués una transició cap a un col·legi professional. I això ve motivat per una cosa tan senzilla com fer el que han fet molts col·legis avui en dia, que és canviar el focus de la seva missió. Un col·legi professional avui encara, moltes vegades, té una consideració d'una entitat més aviat gremialista, que és tancada, que es mira només els seus membres, i nosaltres pensem, evidentment, que aquesta no és la missió del col·legi, sinó que està en la ciutadania. Qui ha de rebre la millor garantia, qui ha de tenir la millor garantia dels serveis que acullen els pro-

professionals o que ofereixen els professionals que acull aquesta entitat és la ciutadania. I si volem que la ciutadania tingui aquesta garantia, efectivament, en el camí de retorn, doncs, hem de pensar en el professional, en la seva formació inicial, en el seu desenvolupament professional continu, en la seva cobertura d'assegurança, en la seva responsabilitat civil, en el seu codi ètic, en el seu codi deontològic, per exercir la professió, etcètera.

De tal manera que, com a col·legi professional, esdevé un segon pas, que és: els col·legiats, col·legiades, la col·legiació, no són els únics professionals que estan actuant en l'àmbit de l'esport, n'hi ha molts d'altres. Sí que és cert que, per la Llei de col·legis professionals de Catalunya, els que poden ser col·legiats són aquells que tenen nivell universitari, una formació de nivell universitari, però nosaltres sabem perfectament i vostès saben que, en l'àmbit de l'esport, hi ha molts altres nivells de formació que estan actuant i que nosaltres pensem que els hem de considerar igualment professionals i hem de vetllar per totes aquestes coses que abans preteníem per al col·legiat. De tal manera que el col·legi, des de fa poc, obre una via, que és la via d'associats, que pot acollir i, de fet, acull, totes aquestes altres persones amb altres titulacions, que el registre oficial de les professions, el ROPEC –dit vulgarment– recull, i que és qui els dona dret a treballar professionalment en aquest àmbit de l'esport.

Per tant, nosaltres ho agafem com a filtre. Totes aquelles persones que estan inscrites en el ROPEC poden ser associades. Diferència? El col·legiat, avui per avui esdevé obligatori quan està treballant en l'àmbit privat i l'associat seguirà sent una condició totalment voluntària. Aquella persona que sense poder ser col·legiada vulgui estar igualment compromesa amb la professió, bé, vindrà i s'associarà amb nosaltres.

He dit que totes aquelles persones que estan inscrites en el ROPEC poden ser associades. No és veritat. Nosaltres posem una petita cortina, en aquelles persones que tenen alguna titulació oficial reconeguda o alguna certificació oficial i no aquelles persones que arriben al ROPEC amb un certificat, amb un informe que, d'acord amb aquesta modificació que donava motiu a aquesta convocatòria que se'm va fer, de la Llei 3/2008, en el 2015, poden accedir al ROPEC mitjançant un certificat signat pel president d'una federació.

Nosaltres seguim considerant que, tot i que algunes federacions ho han treballat amb rigorositat i amb seriositat, pensem que qui ha de garantir el nivell de formació perquè es pugui exercir davant de la ciutadania ha de ser l'Administració, no una persona que avui és president de federació i té un criteri i demà pot ser una altra i en pot tenir un altre.

Dit això, veiem que en el nostre si tindrem totes aquestes diferents formacions, unes que donen accés a la col·legiació i d'altres a l'associació, amb diferents nivells d'activitat professional, amb diferents nivells de formació, però que en realitat a nosaltres ens agradaria arribar a tenir una estructuració, una ordenació de tot aquest àmbit professional, doncs, d'acord amb el MECES i, per tant, d'acord amb les directrius europees, que assenyalen vuit nivells de formació per vuit nivells d'activitat; a cada nivell de formació li correspon un nivell d'activitat. Per dir-ho d'alguna manera, un doctor en Ciències de l'Activitat Física i l'Esport, per molt que podria ser un executor d'un programa d'iniciació, diguem-ne que no li tocaria, eh? Li tocarien tasques de potser: de planificació, de direcció, d'organització d'aquestes activitats.

Com a col·legi català estem repartits per tot el territori. Evidentment, aquí es constata la diferència en la implicació en el territori degut a la pròpia demografia del territori, però ens interessa assenyalar aquesta situació nostra respecte als altres col·legis de l'Estat.

(L'exposició de l'orador és acompanyada d'una projecció de xarts.)

Aquí..., són dades del tancament del 2017. Si tinguéssim les del 2018 veuríem que aquests quatre mil i escaig de col·legiats estarien a la ratlla dels cinc mil. Però,

sobretot, el que ens assenyala això és el pes que la professió té en el sistema esportiu de cada comunitat autònoma. Per a nosaltres és una dada referencial interessant i, per als altres col·legis autonòmics, és evident que no deixa de ser, diguem-ne, com un al·licient, un esquer per intentar aconseguir aquesta situació que nosaltres tenim en el sistema esportiu propi.

Aquest paper del col·legi, en el nostre sector, cal considerar-lo des de la consideració d'entitat de corporació de dret públic, per la qual nosaltres tenim una doble naturalesa: per una part, la pública, que significa que algunes funcions de l'Administració són delegades al col·legi professional. De fet, en això no som originals ni únics, eh? De fet, la Llei de col·legis professionals estableix que això és un col·legi professional. Una part pública i una part privada.

En les funcions públiques dels col·legis, doncs, hi hauria el fet de garantir la normativa vigent, en el moment corresponent, la deontologia i les bones pràctiques, i, sobretot, que es respectin els drets i els interessos de les persones destinatàries.

I una cosa important: com a col·legi també ha de ser una seu receptora d'aquelles denúncies que la ciutadania pugui tenir i pugui fer arribar per una mala praxi rebuda en el procés de contracte servei que estableix quan aquesta persona fa activitat física com a pràctica personal.

Vetllar pel compliment dels deures i les obligacions de les persones col·legiades, evidentment, i proposar a l'Administració l'adopció de mesures amb relació a l'ordenació i regulació de l'accés a la professió.

És evident que hem de vetllar, com a entitat, pels actes d'intrusisme que es puguin produir, tenint en compte que aquests actes, diguem-ne, d'intrusisme, resulten en fets de via penal, són delictes, en realitat delictes penals. I, de fet, nosaltres ja hem actuat en alguna ocasió denunciant casos que nosaltres entenem que són d'intrusisme, per molt que els cometí alguna empresa que produeix programes de televisió d'una gran audiència a nivell estatal, però que resulta que com a tal empresa està radicada aquí, està treballant aquí i, per tant, ha de complir amb la llei d'aquí.

I, després, actes de competència deslleial i actuacions irregulars que, avui per avui, i nosaltres considerem que malauradament i per no acabar de resoldre-ho, a través de diàleg... Ho estem fent, eh?, ho estem intentant, però hi ha professions en les quals hi ha franges que queden una mica..., allò, en terreny una mica compromès, eh?

Tothom pot tenir al cap el fet que un esportista que es lesiona va a un professional per fer la rehabilitació, però quan acaba la rehabilitació no passa directament a competir, sinó que hi ha un període de readaptació, d'aconseguir de nou aquell ritme de competició que necessita, i que això pertany a un terreny que no és específicament el rehabilitador.

Però són professions, com dic, que ens són properes, en alguna franja, i que diríem que per la mateixa raó a nosaltres també ens acosten a la possibilitat de, en algun moment, ser considerada professió..., com a educadors físics, ser considerada una professió sanitària. Després reblarem una miqueta aquest clau.

Vetllar pel compliment de la llei és una obligació del col·legi i, tal com dèiem abans, exigir la col·legiació obligatòria per l'exercici privat de la població, i facilitar al ROPEC la llista dels membres col·legials, és a dir, la via és que tots han d'estar en el ROPEC, tothom que està treballant en l'àmbit de l'activitat física i l'esport ha d'estar en el ROPEC. Algunes d'aquestes persones ho faran directament al registre, d'altres ho faran a través de la col·legiació. Aquests col·legiats també acaben en el ROPEC.

I notificar a l'Administració les irregularitats. La nostra professió va començar, com us deia abans, sent professors d'educació física als instituts. Sí? Però sí que és cert que ha anat derivant en múltiples ocupacions que avui signifiquen àmbits, diguem-ne, o sectors professionals importants per nosaltres. Assenyalar el que fa l'educació, que evidentment no formaria part exactament d'aquest àmbit de l'esport,

perquè estem parlant del professor d'educació física, estem parlant del currículum de l'educació física, en el currículum escolar i, per tant, és un domini del Departament d'Educació, no tant d'esports.

Però després tenim actuacions en l'àmbit, com us deia, de l'activitat física i la salut, eh?, amb totes aquelles actuacions que nosaltres considerem que van en el camí de proporcionar una recuperació, un manteniment, una millora de la condició física com un element de qualitat de vida, com una millor salut de la ciutadania. Tot el que és el món de les activitats físiques en el medi natural, i avui hi hem d'afegir, necessàriament, el turisme esportiu. La gestió i l'economia esportiva, per tot el que fa referència a la gestió d'entitats i activitats, i el que és l'esport i rendiment per tot el que significa aquest procés d'iniciació i entrenament per competir al màxim nivell.

Com he dit abans, amb tots aquests àmbits hi podem trobar aquests professionals, a diferents nivells de formació, amb diferents nivells de formació i d'activitat, però la nostra pretensió és que tots ells estiguin sota aquest paraigua del codi deontològic de la professió i d'un codi ètic de la bona praxi. És per això que nosaltres els tenim, i aneu veient com van sortint repetidament aquests diferents colors, nosaltres tenim creades comissions específiques per cada un d'ells, que acaben resultant, acaben sent, diguem-ne, ulls i braços executors que s'escampen en el territori per vetllar per totes aquestes premisses que nosaltres estem plantejant.

De reptes en tenim molts, però els hem resumit en un decàleg que nosaltres considerem el decàleg per a la defensa de la professió. I seria tot això, però tampoc parlarem de tot, perquè seria llarg i avorrit. Així és que en farem algunes mencions que per a nosaltres són més importants. Una: proposar que una futura estructura d'estat inclogui una conselleria d'Activitat Física i Esport. Pensem que ja seria hora. Quan tothom parla d'esport, quan l'esport serveix per a tot, quan l'esport és excusa per a tot, quan des de molts departaments del Govern s'està parlant d'esport, potser seria hora de començar a pensar en una entitat que fos capaç de gestionar amb recursos, evidentment, aquestes polítiques transversals que nosaltres considerem que han de tenir.

És impossible parlar de generar hàbits saludables des del Departament de Salut, sense implicar el Departament d'Educació, i evidentment és impossible parlar-ne sense aquests dos i el d'Economia i Finances. Per tant, entenem que hi ha d'haver algunes actuacions que han de tenir un sentit de transversalitat que han de fer avançar això, i creiem que una bona figura per resoldre això, potser, diguem-ne, per desconeixement, des d'aquella humilitat que deia al principi, nosaltres creiem que la figura d'una conselleria ajudaria molt a això.

Una altra és treballar perquè hi hagi una resolució del Parlament de Catalunya a favor de l'augment de la presència i l'augment del reconeixement de l'educació física en el currículum educatiu, en el currículum escolar, i a tots els nivells educatius. Per la mateixa raó que els acabo d'exposar, perquè parlem de l'esport en tot moment i per a tot, perquè ens serveix de justificació per a moltes de les accions, hauríem de tenir molt clar que l'origen de tot això està en l'educació física escolar, i l'educació física curricular, perquè allà hi són tots els nens, i en aquella educació física és on es treballen alguns objectius de l'educació que van més enllà del que són les habilitats esportives. Es treballen habilitats motrius, per descomptat, habilitats esportives, per descomptat, però també una millora de les capacitats intel·lectuals per gestionar els altres aprenentatges.

I, naturalment, allà és on es generen aquests hàbits saludables que ens han de portar, a la fi, a no tenir, diguem-ne, aquesta rèmora que estem tenint en aquests moments. Vostès ho deuen haver sentit: «avui arrosseguem una taxa d'obesitat que...», «avui arrosseguem una taxa de sedentarisme que...» Bé, doncs, si això ho hem de resoldre a base d'hàbits saludables, no només d'activitat física, sinó també nutricionals i altres, ho hem de fer des de l'assignatura d'educació física, i no n'hi ha prou que

hi hagi activitats extraescolars. Millor si n'hi han, però les activitats extraescolars no poden substituir els objectius d'una educació física completa, treballada en profunditat des de l'escola, i ja n'hi ha prou d'exempcions per a entrenament, l'entrenament esportiu treballa unes determinades habilitats; l'educació física escolar el que treballa és un complex que ajuda integralment al desenvolupament d'aquella persona. Jo no m'imagino el professor d'anglès del meu poble signant un certificat que el nen, quan va a les seves classes, ja pot aprovar l'anglès que li fan a l'escola. Doncs no. L'educació física es educació física, i si hi ha activitats físiques extraescolars, i si hi ha entrenament esportiu de cara al rendiment extraescolar fantàstic, millor, però l'educació física té un pes per si mateixa que és el que hem de reconèixer dins d'aquest currículum escolar. I no valen les excuses que, clar, com es pot incrementar tot això sense tocar les altres matèries?, les que es consideren intocables. Bé, doncs, després en podem parlar, si volen.

És interès nostre col·laborar molt activament en un nou marc legislatiu per a l'activitat física. I en aquest cas treballem, estem treballant molt esforçadament per una nova llei de l'esport, de l'activitat física de Catalunya. En aquest cas, la impulsada pel Govern de Catalunya, per la Secretaria General de l'Esport. I, en aquest sentit, el col·legi, com a entitat, ja va participar i va fer aportacions rellevants, en el treball previ, pel Pacte nacional de l'activitat física i l'esport, vam signar el pacte, vam fer una anàlisi tècnica i jurídica aprofundida i exhaustiva de la proposta que se'ns va fer arribar, vam lliurar i presentar un dictamen al secretari general d'aquelles coses que nosaltres consideràvem, per una banda, línies vermelles respecte dels nostres interessos de col·legi, i vam obtenir el compromís del secretari general de constituir una taula de treball amb tots els sectors, no amb un únic actor d'aquest sector. I, com veieu, nosaltres també ens vam fer una foto, tot i que no ens hagi servit, ni ho hàgim volgut així, per constatar que tenim el 75 per cent acordat, ja. No és veritat. Ni una cosa ni l'altra.

Ens agradaria impulsar un decret legislatiu de regulació de les activitats físiques i esportives a Catalunya. Aquest és un àmbit que el tenim a l'aire, no s'hi ha avançat. Diguem-ne que el trobem a faltar. Mentrestant, el Govern sí que ha sigut capaç de fer el mateix amb les activitats que pertanyen a l'àrea de joventut i, en canvi, no ho ha fet amb les activitats esportives, amb les activitats físiques i esportives. I aquí estaríem parlant d'aspectes tan importants com què és una instal·lació esportiva, què ha de tenir una instal·lació esportiva, qui ha de dirigir, qui pot obrir, qui ha de gestionar una instal·lació esportiva, quins són els professionals que han de treballar allà i que estan qualificats per fer-ho. I no només això, sinó qüestions que es dirigeixen clarament a la seguretat dels participants en aquestes activitats. Les ràtios d'alumnes, professor o monitor que hi hauria d'haver, aquelles normatives que poden quedar afectades per les diferents activitats, perquè es fan en el territori, etcètera.

La proposta de modificació de la Llei 3/2008 jo la resumiria molt ràpidament. Vostès saben que aquesta llei es va modificar –i ho hem comentat abans– el 2015, i que quan ja estava tot pactat, quan ja estava, diguem-ne, tot el procediment –almenys això és el que ens han explicat o vostès o companys seus–, va aparèixer una addicional sisena, que és el que comentàvem abans, que deia que, malgrat que hi hagi certificacions i formacions oficials, el president d'una federació pot signar un informe dient que una persona està qualificada i té competències per fer-ho. Per tant, ho resumiria: suprimim l'addicional sisena, i ja està, i s'ha acabat. No s'ha acabat, perquè després hi ha un altre punt en què també faré incidència aquí, però sí que és veritat que si això no és possible, bé, doncs, nosaltres entenem que aquesta disposició addicional hauria de, com a poc, quedar limitada en el temps, no per sempre, no per sempre hi ha d'haver aquesta possibilitat que hi hagi una formació que no segueixi la formació oficial.

Senyores i senyors, això ho van resoldre fins i tot els militars de l'Estat espanyol. Un dia van abandonar la via, amb tot «carinyo», eh?, dels *chusqueros*, que alguns havíem conegut, d'acord?, i els comandaments militars avui són carreres universitàries, formen part de tota la disposició acadèmica, de tot el trànsit acadèmic, de tota la regulació dels nivells acadèmics de l'Estat espanyol. Per què en l'esport hem de mantenir un estatus que diu que alguns professionals reben una formació d'una entitat que els donarà una llicència per treballar només en aquella entitat i que això no té cap equiparació en el règim acadèmic? Això és pensar en una falta de dignitat de les professions de l'esport.

Bé, assenyalar això: no per a totes les professions i nivells, i que el procediment sempre fos supervisat per l'Administració, que fins avui també s'ha fet, tot i que els nivells hagin estat mínims.

Dins d'aquest marc legislatiu... Vaig bé...?

El president

Ha complert el temps, però endavant.

Pere Manuel Gutiérrez

Em queda poquet. Ens agradaria que, en aquesta revisió d'aquesta llei de regulació de les professions s'hi inclogués una professió que en aquells moments aquí no es va fer, però, en canvi, totes les lleis autonòmiques que s'han elaborat després i s'han aprovat, en les diferents comunitats autònomes –i aquí tenen la llista de totes les que s'han fet–, totes s'han emmirallat en la que aquí es va aprovar el 2008 i, per unanimitat, totes han inclòs aquesta figura del preparador físic. És una figura d'un professional genèric que no ha de casar-se necessàriament amb una especificitat esportiva i que, per altra banda, té una acció professional molt més enllà de l'esport, eh?, no només pot ser el preparador físic, pot ser aquell readaptador que hem parlat abans, pot ser aquella persona que treballa amb col·lectius amb necessitats especials, amb col·lectius de persones que han patit alguna malaltia i estan en període de..., persones que estan en una etapa determinada de la seva vida i necessiten un tractament especial... Pensin que avui per avui hi ha qui està considerant una senyora embarassada una persona malalta, per poder treballar ells. És greu això, eh?, és molt greu. Aquesta persona és una persona que en una fase determinada de la seva vida necessita una atenció determinada, no perquè estigui malalta, sinó perquè necessita un professional que sàpiga com ordenar, com organitzar, com prescriure aquella intervenció d'aquest professional.

I, finalment, manifestar el nostre posicionament en contra d'una altra proposta de llei que en aquests moments tenim en dansa. És curiós que després de tants anys de vetllar perquè hi hagués aquesta revisió de la legislació que ens pertoca, doncs, ara en tinguem dues, dues propostes. Nosaltres estem clarament en contra d'aquesta proposta d'iniciativa legislativa popular. Primer, perquè s'ha presentat amb una campanya publicitària –si no fraudulenta– errònia, amb clares mancances de veritat i amb clares situacions irrealitzables, com a solucions d'allò que pretén.

Nosaltres ens hem declarat com un dels elements del sistema esportiu català. Aquest sistema esportiu català porta molts anys, molts, treballant per la conjunció, per la conjuminació de les actuacions entre el sector públic i el sector privat, i penssem que seria una greu errada deixar-ho tot en mans d'una entitat totalment privada. Fins i tot ens fa pensar que aquest podria ser el motiu pel qual es proposa una llei com la que presenta aquesta ILP. És a dir, algú ha descobert que en el món de l'esport es poden moure molts diners i els vol gestionar. Doncs, aquest no és el camí, aquest no és el camí. El camí és revisar el marc legislatiu, aprendre de tot el que hem anat vivint aquests últims quaranta anys, amb aquesta simbiosi entre allò públic i allò privat, aprendre d'això i fer un marc legislatiu en el qual hi tinguin cabuda tots, no només un 26 per cent de la població activa que realitza activitat física i esport, que és el percentatge de gent que representa l'entitat que proposa aquesta llei.

Com he dit abans, nosaltres vam rebre del secretari general –i amb això acabo– el compromís d'asseure'ns en una taula i participar en aquesta redacció final. Nosaltres sabem que un cop entrada la ILP en el Parlament el seu joc parlamentari els farà –deixin-m'ho dir sincerament– patir bastant. Però nosaltres seguirem disposats a aportar i ajudar aquells que ens vulgueu rebre, escoltar, tenir al costat, compartir, debatre i, en definitiva, aportar.

Moltes gràcies. Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, senyor Pere Manuel. I passariem, doncs, als grups parlamentaris. Començaríem pel grup proposant d'aquesta sol·licitud de compareixença, que és el Grup Parlamentari Socialista i Units per Avançar, i en nom d'aquest grup té la paraula l'illustre diputat Òscar Ordeig, per un temps màxim, els grups, de deu minuts.

Òscar Ordeig i Molist

Gràcies, president. President del Coplefc, Pere Manuel, gràcies per la intervenció, gràcies per acompanyar-nos, gràcies per la feina. Gràcies, també, a tota la gent de la junta que també ens acompanyen avui aquí. També donar la benvinguda als membres de la Secretaria General de l'Esport, del Govern, de l'Escola Catalana de l'Esport.

Jo crec..., una vegada més dic agraïment per una dada que jo no sabia, agraïment per representar el 35 per cent dels col·legiats de tot l'Estat, que no ho sabia. De vegades, fins que un no es compara, que tot és relatiu, doncs un no veu la importància i la transcendència que té l'esport a casa nostra, també la importància dels col·legiats al llarg dels anys, primer dels llicenciats, llavors dels graduats i, per tant, d'aquest creixement exponencial que ha tingut el món de l'esport i, per tant, tots els professionals que ho han fet possible. Però tan important és això com també que hi hagi col·lectius ben organitzats i amb una direcció clara, clara, per ser una bona interlocució amb les polítiques públiques esportives, sobretot en moments com els que estem vivint, per apuntar bé, per apuntar bé i per consensuar les polítiques públiques esportives com toca.

Per tant, jo crec que el Coplefc avui és una veu autoritzada i una veu obligada que tots ens hem de tenir molt clara quan parlem de propostes de resolució, quan parlem de la ILP, quan parlem de com reconduïm això que vostè deia del problema que tindrem quan entri en tramitació per les diferents visions que hi han, com també la posada en funcionament del Pla d'activitat física d'esport i salut, per exemple, o com dèiem de com fem que els nens, la població, practiqui més activitat esportiva.

Jo crec que són molts els reptes i, des del nostre grup vam demanar la compareixença no només perquè vinguessin i fessin una exposició del que estaven fent i com ens donaven alguns consells per encarar millor els reptes que tenim, sinó també, evidentment, per fer algunes reflexions en aquest sentit.

Primer de tot, m'he apuntat quatre elements, allò..., de resum de la seva intervenció, i llavors també li llançaré algunes preguntes. Primer de tot, jo crec que hem de reivindicar més i millor la importància de l'activitat física i l'esport en una societat que aposta per tenir ciutadans saludables, tant en alimentació com també en la pràctica d'activitat física i esportiva. Jo sempre una cosa que la dic i la torno a dir aquí és que hauríem d'aspirar que el 100 per cent de la població practiqués activitat física de manera regular al llarg de la seva vida. Hem dit un 40 per cent. Doncs, encara estem lluny de l'objectiu que hauria de ser que tothom la practiqués, a part de les implicacions demostrades del 2,1 per cent del PIB, de les implicacions econòmiques, empresarials, i de la gran transformació de les diferents disciplines i de la complexitat que això suposa de les diferents disciplines de l'activitat física i esportiva. L'augment de l'obesitat ja s'ha dit, el sedentarisme, també dels problemes de relacions socials de les noves generacions, i les incidències o les externalitats negatives que poden tenir totes les noves aplicacions, xarxes socials i, per tant, el fet de fomentar potser l'individualisme en determinats moments. Per tant, jo crec que més

important que mai potenciar l'activitat física i molt d'acord amb els elements que ha comentat avui vostè.

Bona regulació: no sempre tenim una bona regulació que s'ha fet perquè acompanyi precisament aquesta pràctica, perquè es fa una regulació des d'altres departaments o d'altres administracions que llavors ens condicionen, o perquè no actualitzem o no fem un debat de fons, que és el que ara volem començar a fer, precisament per donar un nou impuls.

Un altre element: recursos, recursos públics. És una prioritat o no és una prioritat, l'esport, a casa nostra? Home, tots direm que sí, però quan mirem els pressupostos veiem que no. Els pressupostos, que ja l'hi vam dir al secretari general de l'Esport, doncs, bé, el 2010 la Secretaria General de l'Esport tenia un pressupost de 113 milions d'euros. En aquests moments té, el pressupost 2017, després prorrogat, el té de 61, una davallada del 46 per cent del pressupost. Moltes dificultats, per moltes circumstàncies. Tots convindrem que igual era complicat mantenir els pressupostos, però dius: és que, clar, la retallada ha arribat per quedar-se i sembla que ningú parla que hàgim de recuperar els diners perduts.

Pressupost: diners públics, diners privats. Si no arriben els públics, mirem a veure de quina manera podem fer que els privats també en posin.

I un últim element: jo crec que Catalunya sempre ha tingut vocació de liderar la pràctica esportiva, un sistema esportiu modern, eficient, no només a Catalunya sinó a l'Estat, a Europa i al món, i jo crec que tenim molts exemples, durant molts anys, que això ho hem fet i ho hem fet bé.

Jo no sé si per circumstàncies diverses avui estem en disposició de ser els referents, també, que tirem del carro, com ha dit, precisament amb el Coplefc, o com hem vist en esdeveniments internacionals, o amb esportistes o amb liderar molts projectes. Per què ho dic? Perquè algunes de les coses que s'han comentat es podran resoldre des d'aquí, però moltes de les coses no es podran resoldre des d'aquí, sinó que hi ha la Llei de mecenatge, l'IVA esportiu, la regulació del voluntariat, el tema de les inspeccions... Per tant, hi ha molts temes que, si fem una bona llei, requeriran que també hi hagi un lideratge a d'altres administracions públiques per intentar que també hi acompanyin.

Punts positius que valorem i que recolzem, i ho hem dit: el Pacte nacional per l'activitat física –jo crec que va bé fer un procés de participació–, com també la necessitat de fer la nova llei de l'activitat física i l'esport, per tant, tot i que trobem a faltar llavors concreció, mentre no arribem a aquest nou model, concreció amb recursos i amb accions concretes. Perquè, al final, fa la sensació que sempre anem tirant la pilota endavant i no concretem res.

El tema de la conselleria de l'activitat física i l'esport. No cal ser un estat per tenir una conselleria de l'activitat física i l'esport. El president organitza el Govern i, per tant, podria organitzar una conselleria. Tant de bo! Tot i que ja veu que cada administració s'organitza com pot o com vol. I a vegades, clar, al final que tinguem la Secretari General de l'Esport que depengui de Presidència, amb la idea que sigui una disciplina interdepartamental, i que afecta diferents departaments, doncs, molts governs han seguit aquesta màxima, però realment seria una fita, seria una fita. Per tant, jo crec que el què no fa la cosa, però si hi hagués un govern realment implicat en això amb un conseller que realment volgués tirar del carro, doncs, la veritat, podria ser un element positiu.

La proposta de més presència a l'educació física, nosaltres ho hem reclamat moltes vegades, a l'obligatòria i a la postobligatòria. A l'escola i als instituts, primària i secundària, perquè hi ha un *gap* molt important als instituts, amb descens de la pràctica esportiva, i encara més important en l'àmbit universitari. Per tant, jo crec que aquí es pot treballar molt en aquest sentit, i s'han de fer propostes. Nosaltres mirarem a veure també si fem alguna proposta en aquesta línia.

Com també ens hem apuntat el tema del decret de regulació de les activitats físiques. Jo crec que no hem d'esperar a tenir la llei per regular determinats temes que ja són urgents. Sobre la llei de professions de l'esport, ho vam arreglar com vam poder en un moment de moltes tensions i que se'ns tirava el temps a sobre, després de no sé quantes moratòries, però entenem que ara estem en un altre moment.

I, per tant, havent passat això, havent-se acabat la moratòria, perquè s'ha acabat la moratòria i sembla que tothom ha anat fent el registre, s'ha anat registrant, jo crec que ara és moment de fer balanç. El Govern ha de veure quanta gent s'ha registrat, quanta gent no s'ha registrat. Jo crec que aquí... Nosaltres demanàvem al seu moment, tornem a demanar-ho ara, que l'Escola Catalana de l'Esport sigui qui controli que es compleixin els requisits de formació, però que també pugui fer ara un balanç de com s'ha fet tot això i veure si realment es pot eliminar aquesta situació transitòria. No ho veuríem malament, com també, en el seu moment, dèiem: «No es poden regular les professions de l'esport sense la complicitat de les federacions.» I, a més, per tant, escolta, ho vam resoldre. Ara potser estem en una nova etapa, mireu a veure si ara ho podem canviar.

Sobre la ILP, jo crec que tots, amb matisos, tots més o menys direm coses similars, no? L'impuls ha de ser des de l'Administració pública, el Govern de la Generalitat ha d'impulsar la nova Llei de l'esport. Ho diem, ho hem dit i ho direm. Però, evidentment, ho han de fer amb el màxim de consens. I ara tenim un problema. I hem demanat a les diferents parts que s'asseguin, que parlin. Si cal, la resta, ajudarem que això sigui possible, però demanem que abans que entri el text, la ILP, al Parlament, que el Govern i la UFEC arribin a un acord o que acordin el procediment per intentar que anem tots junts a defensar un bon model.

El pitjor que ens podria passar és que aquí el món federatiu anés per una banda, l'Administració pública per una altra i, a més a més, d'aquí a quatre dies anéssim a eleccions i, a més a més, encara ens costés més de trobar el fil conductor que ha d'intentar... Al final estem parlant que hem de posar les bases per als propers anys al món esportiu, i que tothom sàpiga què és el que hem de fer.

Per altra banda, preguntes que li llanço: no ha parlat, o no sé si ho ha dit, del paper dels mitjans de comunicació. Jo crec que aquí em sembla que ha fet algun comentari, però, bé, jo crec que aquí hi ha una gran feina a fer, en el paper dels mitjans de comunicació, començant pels públics, però també pels altres, per tal de fomentar la pràctica esportiva i per tal de fomentar uns valors òptims de la pràctica esportiva. Perquè a vegades parlen de l'esport però no saps si acaba sent millor o pitjor que ho facin.

També m'agradaria a veure si es poguessin posicionar sobre quina opinió tenen sobre els grans esdeveniments esportius. S'està parlant de la candidatura a Jocs Olímpics d'Hivern Barcelona-Pirineus, hi ha un corrent de fons crític amb els grans esdeveniments, les grans competicions, ja sé que molt variat i de diferent intensitat, eh?, però jo crec que no és tant el què sinó el com: grans esdeveniments, si es fan bé, clar que sí, han de ser sostenibles, s'han de fer bé, han de quedar infraestructures que quedin per al territori, que ajudin a augmentar la pràctica esportiva i, per tant, també li demanaria si ens poguéssim donar la seva opinió com a col·legi.

I també, ja l'hi he apuntat abans, no ha parlat del Programa d'activitat física d'esport i salut, eh? Jo crec que cal impulsar-ho d'una vegada, però amb recursos, donant-lo a conèixer i perquè el Govern ha dit que s'hi ha posat...

El president

Ha esgotat el temps, diputat.

Òscar Ordeig i Molist

Sí, ja acabo, ja acabo, president. Eh? I, per tant, jo crec que aquí també seria un element molt important allò que deia de concretar, concretar amb els recursos que

es puguin mobilitzar per intentar que es prescriguí activitat física, i ens estalviariem molta despesa sanitària.

En general, res més. A disposició des del Grup Socialista Units per Avançar, de tots els temes que vagin sorgint. Donar-los les gràcies una vegada més i, evidentment, emplaçar-nos que en la tramitació de la nova llei de l'esport puguem seguir treballant conjuntament.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, diputat. Donaríem pas, doncs, al Grup Parlamentari de Ciutadans i, en nom d'aquest grup, té la paraula l'il·lustre diputat Javier Rivas.

Javier Rivas Escamilla

Gràcies, president, senyor Pere Manuel i membres del Coplefc. Bienvenidos a su casa y agradecidos por toda la información y la clase magistral que nos ha dado. Creo que ya hemos hablado usted y yo más de una vez y siempre es un lujo, siempre es un placer, porque siempre aprendo cosas, y de eso se trata, esta vida, ¿no?, de ir aprendiendo para ir rectificando, todo es ensayo-error y tenemos que ir evolucionando. Solamente hay una cosa que no me ha gustado nada de su exposición inicial, de lo que hacía el colegio en sí, que decía que era una organización pequeña. Yo no creo que sea una organización pequeña, creo que las cosas se miden bajo muchos criterios y que el trabajo que hacen de dignificar el deporte, de profesionalizarlo, pues, creo que lo hace *per se* grande. No comparto esa afirmación. Sí que se la agradezco, dentro de lo que supone. Todos los que hemos hecho deporte, si algo hemos aprendido, es humildad, porque siempre se puede hacer mucho mejor.

El estado de situación que nos ha relatado, digamos, de dónde viene y dónde va el colegio, nuevamente, pues, decirles que lo compartimos totalmente. Creo que el mundo no es revolución, que es evolución, y el colegio, pues, va evolucionando del castillo cerrado, antiguo, que no quería abrir las ventanas de una manera rancia, no se puede adjetivar de otra manera, y va evolucionando hacia los asociados y hacia lo que son el nuevo mundo, las nuevas tecnologías y un mundo que hay que pensar en grande, que no tiene fronteras, que no podemos poner vallas al campo, que no podemos poner más fronteras, sino más bien todo lo contrario, si lo que queremos es evolucionar y no retroceder.

El objeto de la comparecencia era, bueno, una serie de propuestas, aunque usted luego, de matute, ha metido aquí alguna más. Punteándolas un poco, piden o solicitan, aconsejan –repito, que le considero una voz, a usted y al resto de sus compañeros del colegio, de una voz muy cualificada, pero tampoco la única. O sea, nosotros escuchamos con mucho agrado toda su filosofía y su voluntad y su ideología, pero tampoco nos vamos a limitar nunca a escuchar solamente siempre una voz, o sea, siempre vamos a escuchar a todo el mundo, porque eso es lo enriquecedor y eso es donde evolucionaremos, como decíamos antes, realmente. Piden una *conselleria d'Esports*. Puede ser que sí, puede ser que no. No le voy a decir ahora ni que sí ni que no. No creo..., para mi juicio no es tan importante las etiquetas, el que haya una *conselleria*, como que haya las voluntades. Si hay realmente voluntad de trabajar, de hacer cosas, con las herramientas que tenemos estructurales en este momento, es más que suficiente. Si no se hace más, no creo que hacer una nueva *conselleria* sea suficiente.

Efectivamente, tiene que ser transversal, como casi todo en la vida. Nada es aislado, en el mundo, nada sucede por casualidad. Y, bueno, quizás por eso, con buen criterio, el Govern la puso como una dirección general que cuelga de Governació, y ahí debería estar la transversalidad, si es que realmente se quiere poner aguja al hilo y se quiere trabajar, no solamente ocupar cargos y sillones y etiquetas.

Por otro lado, pide aumentar las horas de educación física en el currículum académico. Esa es una opción... Me ha hecho así, como un poco..., de una doble sensa-

ción. Por un lado, agradecerle, porque esa es una propuesta que desde este grupo de Ciudadanos trajimos a este Parlament y todos nos miraron con unos ojos como platos, incluido..., Óscar, el compañero Ordeig, no estaba, pero su grupo sí, y todos nos votaron en contra. Y ahora cuando lo escucho decir que está a favor de estas cosas, pues me llena de alegría, porque espero que la próxima vez que lo pongamos encima de la mesa nos encontremos y lo podamos votar a favor, porque no es un tema creo que partidista, creo que es un tema de sentido común.

En el relato de la situación en que estamos, me parece que todos coincidimos, o sea, todos estamos de acuerdo: tenemos problema de sedentarismo, de las nuevas tecnologías como están cambiando nuestros hábitos de alimentación, de conducta, de sociedad... O sea, hay una serie de factores en que todos coincidimos en el diagnóstico, pero luego en la terapia, pues no nos ponemos de acuerdo. Y lo que nos dijeron es que, bueno, que era muy intrusivo, que era muy no sé qué. Y lo que usted ha apuntado muy correctamente, que esto quedaba para el extraescolar, lo cual nosotros, repito, no compartimos de ninguna de las maneras, porque sinó estamos rompiendo más todavía el ascensor social del que puede hacer deporte extraescolarmente o el que no puede.

Yo creo que es un derecho, una obligación que forma parte del currículum académico, y no solo académico, sino humano de las personas, porque el deporte, en el colegio, es la semilla para el futuro.

La nueva ley del deporte. Hombre, llevamos mucho tiempo. Ya le comenté alguna vez que me gusta ser prudente o escéptico con las cosas. Sí que tenemos depositada una cierta esperanza con la nueva ley del deporte, porque todo en la vida evoluciona y, por lo tanto, las leyes tienen que ir evolucionándose todas, lógicamente. Llevamos unos años con una ley que se ha ido demorando, demorando, mucho de su articulado, la aplicación de mucho de su articulado, y ahora que ya parece que, por ejemplo, el régimen sancionador, pues iba a entrar en vigor iba a ser útil, pues, ahora vamos a hacer otra nueva, no otra, sino dos. Ahora nos llegan a pares.

Ustedes lo que nos piden es que retiremos la ILP. Nosotros, por concepto, por legalidad y por consciencia, además, nunca, ni podemos, ni debemos ni lo haremos. Una ILP es una figura de participación ciudadana, es una iniciativa legislativa popular, que contempla nuestro ordenamiento jurídico por unos motivos en los que no voy a entrar en consideración. Cuando llegue la ILP al Parlament, bueno, ya veremos lo que hacen los grupos con esta propuesta. Yo creo que al final –y casi diría que hasta lo deseo– acabará en una ponencia conjunta, porque ustedes tienen una idea, y la UFEC tiene otra idea. Bueno, los proponentes, la UFEC es quien lo encabeza, pero, bueno, hay una serie de firmas detrás, que sí que estoy de acuerdo que quizás el sistema de recolección de las firmas ha sido un poco..., como es siempre en estos casos, eh, tampoco queremos echar más leña al fuego. Pero creo que eso es enriquecedor, creo que debatir incluso desde los extremos nos hará quedarnos en el centro, que es donde realmente podemos encontrar una ley que al final no nos guste a todos, a ninguno, lo que querrá decir que es una ley de todos, que todos hemos cedido, que todos hemos negociado y que entre todos hemos dado un paso más para adelante, que nos hace falta.

Pero no se queda ahí, o sea, las leyes... Había un político español, antiguo, que era el conde de Romanones, que decía: «Que mis enemigos hagan las leyes que yo haré los reglamentos.» O sea, la ley es importante pero luego la ejecución de esa ley reglamentaria, el *despliegament* y la consignación presupuestaria quedará por parte del Govern, y hasta la fecha, pues –lo ha comentado el compañero Ordeig–, presupuestariamente, y aparte de las fotos y las grandes proclamas, tampoco vemos a este Gobierno demasiado centrado en este tema, que para nosotros es fundamental, y más centrado o entretenido en otras vicisitudes que no llevan a ninguna parte, ¿no?

Nos pide suprimir la adicional sexta, retirarla de la ley, esta, de las profesiones. Yo entiendo cuál es su postura, pero el mundo es muy grande, le repito, y hay muchos casos y hay que contemplarlos todos. O sea, efectivamente, estaremos totalmente de acuerdo que el beneficiario final de toda esta legislación no puede ser ni el colegio, ni el monitor, ni la Administración, ni la empresa privada, por supuesto, sino que tiene que ser el usuario final o la sociedad en su conjunto. Entonces, hay muchos casos, hay muchas peculiaridades, y creo que exige un... Si bien es cierto que hay que ir subiendo el listón, creo que el tema, sobre todo, va de responsabilidad, de ver quién es el responsable de los trabajos que se están haciendo. Lógica y lícitamente en esa ideología, en ese binomio, lo adecuado parece que el responsable y calificador sea una persona que tenga la formación adecuada. En eso estaremos totalmente de acuerdo. Pero bueno, es un tema que yo creo que tiene mucha más miga que hacer una simplificación como esta de suprimir la adicional sexta.

Y, por último, decreto de regulación de la actividad física. Sí, lo compartimos. Claro que lo compartimos. De hecho, cuando acabe su comparecencia tenemos hoy una propuesta de resolución del grupo de Ciudadanos que es una gota de agua dentro de este océano que usted nos propone, que es la regulación, bueno, la objetivización de la categorización de los gimnasios, que en esto que usted nos dice, pues, esos gimnasios y muchas cosas más, lógicamente. Nosotros hemos hecho una PR puntual, para el día de hoy, que trata un tema muy concreto. Pero sí, efectivamente, hay que seguir trabajando en muchas más cosas.

Preguntas. Repito y acabo como empecé: para mí y para nuestro grupo su opinión y la de otros, pero la suya, que son quienes comparecen, es una opinión muy cualificada, y le haría una pregunta muy genérica: dónde estamos y dónde vamos. ¿Estamos en un sitio adecuado? ¿Ve con optimismo el futuro? ¿Cree que vamos por el buen camino? ¿Estamos a tiempo de maniobrar? ¿Qué nos espera en el futuro? No le pido que haga de oráculo de Delfos, pero sí que cuando uno corre mucho rato quiere ir viendo..., si haces la maratón quieres ir viendo en qué quilómetro estás, cuánto te falta para llegar a la meta y cuántas fuerzas te quedan, ¿no? ¿Dónde estamos y a dónde vamos?

Gracias, señor *president*.

El president

Moltes gràcies, diputat. Donaríem pas, doncs, al Grup Parlamentari Republicà i, en nom d'aquest grup, té la paraula la il·lustre diputada Anna Caula.

Anna Caula i Paretas

Gràcies, president. Gràcies al compareixent. Hem tingut la sort de poder compartir moltes converses i li feia arribar al seu equip, i també m'agradaria fer-li arribar a vostè, que jo avui he gaudit escoltant-lo, no?, pel plantejament global, pel plantejament des de diferents perspectives, sense deixar-se cap àmbit i parlant del món de l'esport, doncs, amb certa estimació i rigor de cap a on volem anar. Per tant, des d'aquesta perspectiva, sí que transmetre-li aquest sentit.

Després, jo, bé, seria una mica més clara del que ha sigut el meu company de Ciutadans, i quan parlem d'una conselleria de l'activitat física i l'esport, li diria que endavant, que som-hi, que Esquerra Republicana jo penso que ha apostat fa temps per això, que en el passat pla de govern ja era una proposta ferma, probablement liderada pel conseller Romeva, que d'això, doncs, també n'ha fet una mica el seu repte personal. Perquè quan creus en l'esport hi creus a totes, que penso que és el compromís que hi ha d'haver des de la classe política, perquè, realment –ho deia el company Ordeig,– sí que és un argument que fem servir molt tots, i que qualsevol trobaria en el seu mandat electoral. Tanmateix, sí que penso que hem de ser prou rigorosos i autoexigents de passar de les paraules als fets, de realment tot això que queda per escrit, i que tots hi creiem, que realment es converteixi en una realitat. Per què? Per tot això que vostè ens transmetia: perquè és

transversal, i perquè és una aposta de país, perquè és una aposta de futur i perquè és una aposta perquè sigui un pilar que faci créixer en molts sentits.

Ens parlava vostè de la salut, ens parlava de l'activitat física. Per cert, probablement, només un matís, si n'anomenéssim conselleria potser podríem dir-ne «de l'esport i l'activitat física», no?, potser només hi hauria aquest canvi, per posar en valor que realment l'esport va acompanyat de la resta, però sí per creure que realment és una eina transversal. Ens parlava de com ampliar aquestes professions, de com anar més enllà amb el tema del rehabilitador, amb el preparador físic que pot adaptar molts àmbits. Per tant, no deixa de ser una peça més en tot aquest engranatge.

Jo he dit moltes vegades que probablement la millor política per reduir les llistes d'espera seria per una aposta realment valenta en polítiques de salut i en polítiques esportives i d'activitat física, però ja no només perquè la gent faci esport, sinó per introduir aquest element dintre el nostre sistema sanitari, com aquestes peces que ens ensenyen a prevenir la malaltia i a intervenir-hi abans que aquesta es dugui a terme, i totes aquestes peces que a vegades hi ha entre un metge i el no fer res, que ens poden ajudar que la nostra recuperació sigui més activa, tant a nivell físic com a nivell social. Tots sabem que moltes vegades, i l'esport ho sap, aquesta socialització és igual que un bon treball físic individual.

A partir d'aquí ens parlaven de diferents aspectes. Un era l'educació física en el món escolar, i també potser aquesta mirada àmplia. Jo, quan baixem una mica el discurs a discutir si a l'escola farem dos hores d'activitat física o tres o quatre, penso que probablement ens hem d'esforçar que aquest plantejament sigui una mica més global. En quin sentit? Que realment hem d'entendre que l'activitat física forma part de tota l'escola. Hi ha hagut una frase que em sembla que posaven de l'escola activa. Doncs, aquesta eina també hi ha de ser, igual que potser l'anglès no ha de quedar només tancat a l'hora d'anglès, sinó que podem viure l'escola i amb un paradigma molt clar, que aquesta es visqui a partir del moviment, que es visqui a partir de l'activitat física, es visqui el joc com a eina que al final consolida molts aprenentatges, que barreja tot allò que s'està posant tant de moda a la nova pedagogia, que és: consolidem a partir també de la teòrica, però també de les emocions. Tot això, al final, el joc, l'activitat física a l'escola, ens dota de molts i molts recursos que han d'anar més enllà de les dos o tres hores que es puguin fer a l'escola, ja com una mirada global de com ho afrontarem.

Parlava també de la nova llei de l'esport. I aquí sí que jo em sumaria una mica a aquest prec, que penso que fins i tot ha fet el company Ordeig, que tots ho interpretem com un bon moment per tornar a pensar en aquest model d'esport que volem a Catalunya. És veritat que partim d'una llei..., ens deien que potser no calia reformar-la. Jo penso que sí que ens toca parar-nos i pensar què volem a partir d'ara. Tenim una llei que ens ha acompanyat, i un sistema esportiu català que ens ha acompanyat els últims quinze o vint anys. Tanmateix, penso que també tots hem de ser molt conscients que aquests quinze o vint anys l'esport ha canviat moltíssim. Feia esment vostè també del turisme esportiu, de l'alt rendiment...

O sigui, l'esport, al final, ha ampliat una mica tot aquest recorregut. Per tant, agafem-nos a aquesta llei de l'esport per analitzar, per pensar, per ser capaços de mantenir tot allò que hi ha hagut de bo en el nostre sistema esportiu i, alhora, que sigui un bon moment per ser transformador. I això, al final, passa, penso, per anar-hi tots amb la mirada oberta, per buscar aquest punt de consens, diametralment oposat al que ens plantejava el nostre company de Ciutadans. Jo no vull fer una llei que al final sigui de consens i no tingui content a ningú. Jo aspiro que entre tots treballem una llei que ens obligui a discutir, treballar, analitzar tot el que faci falta, però que al final tinguem una llei de l'esport que contempli tots els agents, tots els sectors, i tothom s'hi senti reconegut i a gust.

Penso que estem en aquest moment. Per tant, és: sentim-nos respectats tots. Malament anirem quan en aquest procés ho polaritzem, quan al final sigui un extrem o l'altre. Jo penso que al final la nostra obligació és definir una llei que ordeni, que també fa falta, tot el sector esportiu, però que tot aquest sector esportiu s'hi senti a gust.

Trencar també una llança i felicitar-los per la tasca que estan fent en l'àmbit de la recerca. Totes les disciplines avancen per l'assaig i error i l'expertesa de les persones que en formen part. Els volem reconèixer el salt que moltes professions relacionades amb la salut i l'esport han fet en els últims anys en el camp de la recerca. També, i especialment, en ciències de l'activitat física i esport. Entenem que ja porten vuit edicions de la convocatòria d'ajuts a tesis doctorals, des de la Coplefc, i ens agradaria que també ens poguésser fer una petita valoració de tota aquesta feina que també fan vostès a nivell de dinamitzar tot aquest sector professional.

I, el que dèiem, defugim una mica... A mi m'ha agradat una de les seves diapositives que posaven, que hi havia un cercle al mig i després amb tot de colorines que les fletxes anaven i tornaven. Jo penso que és el model que hem d'anhelar. Al final, és un model dinàmic, un model que no sigui piramidal. Cadascú, des del seu àmbit, pot sumar molt en el món de l'esport. Per tant, jo crec que el que hem de ser és prou hàbils, prou sensibles, per incorporar en tot aquest espectre això. I aquella imatge jo penso que és la que ha de ser, no?, o sigui, un munt d'espais, com s'interrelacionen i com ho organitzem, que defugim a vegades potser d'aquestes estructures piramidals que, moltes vegades, han sigut el que hem tingut.

Perquè al final ens hem de retroalimentar. Quan parlava d'aquests nivells de formació, de qui estima i quins àmbits hem de regular, qui ha de pensar en aquesta organització jeràrquica, qui desenvolupa diferents branques de l'esport. A part d'aquesta formació teòrica, també, i no ho hem de descuidar mai, qui hi arriba a partir d'estimar un esport i haver viscut l'esport des de dins. Per tant, sí que tenim l'obligació d'ajuntar les dues coses, perquè si no ho aconseguim penso que al final qui hi surt perdent són els esportistes o la ciutadania.

Una reflexió, també, a nivell de formació i des del nou Pla Bolonya i la regulació, sobretot amb mestres d'educació física, i aquesta aplicació, després, a l'escola. O sigui, hi va haver un moment que, quan el mestre era realment una especialitat d'educació física, i tota la seva carrera havia estat orientada cap aquí, jo crec que les escoles van fer un tomb endavant, perquè el mestre d'educació física no era aquell que desenvolupa aquesta matèria, perquè potser no en pot desenvolupar cap altra, sinó perquè estima i transmet allò en què creu. Per tant, les escoles, a partir d'aquestes persones que estimaven l'esport i la rigorositat a partir de la carrera havien transformat l'escola. Quina afectació ha vist o si ens en faria alguna valoració de com ha afectat a nivell escolar aquest aspecte.

I crec que hauríem tocat una miqueta tots aquests àmbits. Però sobretot, en aquest sentit, jo penso que a nivell esportiu obrim una branca diferent, que hi comença a haver molta gent implicada que parla d'esport i estima l'esport. Per tant, aprofitem tota aquesta energia positiva que vostè ens transmetia per sumar, per no excloure ningú d'aquest procés i trobar aquella estructura que ens faci sentir còmodes a tots, perquè hi és. Hi ha moltes maneres diferents de viure l'esport, i som capaços de trobar que tots els agents s'hi sentin ben representats.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Passaríem, doncs, al Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, i en nom d'aquest grup té la paraula la il·lustre diputada Anna Tarrés.

Anna Tarrés i Campà

Moltes gràcies, president, bon dia, senyor Pere Manuel. Gràcies per tota aquesta explicació que ha fet. Realment, la gent que venim del món de l'esport d'alta com-

petició, saber que hi ha gent que està realment pensant en la regulació de tot plegat, doncs, em tranquil·litza.

Començaré per un punt negatiu. Seré la nota discordant i començaré per les coses negatives abans de les positives. He fet una petita enquesta a tota la gent que tinc al meu voltant que és llicenciada en educació física i preguntar què en saben del Coplefc, si havien votat a les últimes eleccions i com els repercutia a ells. La resposta ha estat molt negativa, en especial gent al voltant meu, directament, de les quatre persones que he preguntat, tres no han votat i una sí. Diria gent que està en actiu, eh? I després de la generació..., no sé com es diu, la generació del 2000, la gent que va ser llicenciada l'any 2000, si vol li dic alguna de les coses que m'han dit: Que creuen que tenen un xollo amb el Banc Sabadell, que només hi han quatre descomptes i una borsa de treball fluixa, que es queixen perquè no arriba la revista –jo que m'he estat mirant la nova web posa que la revista es farà *online*–, que cap d'ells han votat i que, sobretot, tenen la sensació que només paguen els diners per tenir una assegurança que els cobreixi, i que el que esperarien és una mica més de formació.

O sigui, li he fet aquí l'apunt de control de qualitat d'un sector de gent que està col·legiada però que no està fent servir el col·legi. Per tant, entre tots jo crec que tenim feina. Tots som actors d'aquesta part, d'empènyer tota aquesta gent que ho conegui, però li trasllado aquesta realitat que avui s'està vivint.

De la mateixa manera que també he pogut parlar amb gent que no està tampoc del tot contenta de com va anar el sistema de les eleccions, de les passades eleccions. Felicitar-lo perquè vostè va sortir escollit. Van haver-hi dues candidatures. Vostè va ser escollit per 625 vots; l'altre candidat, per 236. Sembla que hi ha alguna queixa de com va anar tot el sistema d'aquestes eleccions, que simplement es va presentar una alternativa per millorar la passivitat de les accions que s'havien fet com a col·legi abans, i per buscar una transparència en la gestió econòmica.

Li haig de dir que des que vostè és president sembla que hi ha realment una millora importantíssima en tot el que fa a la gestió i en tot el que fa a la nova visió o com s'està «venent», entre cometes, el Coplefc en els seus col·legiats.

Per tant, li trasllado una de les preguntes que m'han fet: si és que per a les properes eleccions es podrà votar a totes les delegacions que té el Coplefc al territori o si només serà a la seu de Barcelona, que va ser com una de les queixes que en el seu moment es va posar sobre la taula.

Passat això, felicitar-lo, perquè en els quaranta-vuit anys de la història de la INEFC, que ha creat sis mil llicenciats, vostè té quasi cinc mil col·legiats, o sigui, vol dir que realment la gent està mentalitzada que aquest és un col·legi que els pot atendre.

L'octubre de 2017 van modificar els estatuts del Coplefc per incorporar-hi la figura de l'associat. Com vostè ha dit, poden ser associats tots els professionals inscrits al ROPEC. L'associat gaudeix dels serveis del col·legi igual que els llicenciats, té veu als òrgans de representació, però no té vot. Quina valoració en feu de l'impacte d'aquesta mesura? He vist que els preus per ser associat o ser col·legiat són exactament els mateixos, però al final no podran tenir cap tipus de decisió en la futura formació de la directiva. Per tant, com valora això?

En aquest mateix sentit, l'1 de gener va entrar en vigor el règim sancionador de la Llei de professions de l'esport, que havia estat suspès per donar temps a regularitzar, és a dir, perquè tothom, tots aquells professionals de l'esport que no s'havien pogut inscriure es poguessin registrar al ROPEC.

Des de l'1 de gener hi ha això, vol dir que des de l'1 de gener qui exerceix aquesta professió hi ha d'estar inscrit sí o sí. En cas de no estar-hi s'aplicarà el règim sancionador, que, com vostè ha dit, sempre serà a tall privat, que no es presentarà cap demanda a nivell públic. Des de l'escola catalana em diuen que s'ha incrementat el ritme d'inscripcions al ROPEC, i la pregunta que li vull fer és aquesta: quina afectació creu..., o heu copsat realment una afectació positiva davant d'aquesta mesura i quin impacte espereu tenir ara? Sembla que si vau modificar l'estatut, els

associats poden començar a ser associats des del 2017. Quin impacte i quin nombre d'associats teniu ara en aquests moments?

Pel que fa a l'increment de les hores d'educació física a l'educació obligatòria i postobligatòria, com ja s'ha dit, la proposta va ser recollida al Pacte nacional de l'activitat física i l'esport, i signat el setembre del 17 pel conseller Turull. I aquí se n'ha parlat molt, i tots estem d'acord que en volem, però, al final, qui té la competència curricular d'això és el Departament d'Educació. Per tant, si a Esports hi estem d'acord, i en aquest sentit el Grup de Ciutadans ja ha fet una proposta, crec que és just admetre que des de Govern s'ha de fer realment aquest esforç d'intentar unir els objectius entre esports i el Departament d'Educació. Cal dir que a Ceuta i a Melilla ja ho han fet, per tant, ja s'està augmentant una hora a la setmana aquesta activitat, aquesta nova hora per a activitat.

Vostè creu que és possible incrementar l'educació física curricular sense un perjudici a les altres matèries?

I, en aquest mateix sentit, m'agradaria que m'expliquéssiu una mica, també, el que ha fet referència a les exempcions per entrenaments. Jo això ho he patit directament; en aquests moments, tothom és exempt..., tota la gent que pot acreditar que està en l'alt rendiment és exempta de poder fer educació física a l'escola. Igual que vostè, hi estic en contra; potser no del batxillerat, però sí de la secundària, primer i segon d'ESO, segur, perquè ens trobem esportistes d'alt rendiment que no saben, per exemple, jugar a vòlei, o que no tenen cap idea, o cap habilitat de..., gent que estan en el món de l'aigua no té cap habilitat en el món del vòlei o del bàsquet, o gent que està en el món del bàsquet, doncs, tenen poca habilitat. Això per un costat, i, per l'altre costat, el tema de la sociabilització en aquestes edats, en la preadolescència i l'adolescència. Hem vist que, sobretot les noies, comencen a tenir tots aquests tabús de no afrontar un canvi físic davant dels seus companys nois, i que, en canvi, en una assignatura com l'educació física, això realment és bo per a ells, és una manera d'afrontar el problema.

Pel que fa a la ILP –ja s'hi ha manifestat totalment en contra–, m'agradaria fer-li la pregunta: en quin sentit la ILP no és favorable al col·legi? O si realment creu que..., vostè està en contra, per tot el que ens ha explicat, o perquè, a més a més, no hi ha cap incidència pel que fa al col·legi professional?

Pel que fa al tema d'incloure la professió de preparador físic. Sembla ser que la nova Llei de l'esport està donant entrada, a través de l'article 25, a aquesta consideració. Per tant, emplaçar-nos tots plegats a, realment, que tots els actors que tinguem interès per poder estar treballant en..., arribar als màxims consensos possibles.

I li faria una última pregunta. Pel que fa a l'IESports, quin és el seu punt de vista, com a president del Coplefc?

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Tornaríem a donar la intervenció al compareixent per respondre als diferents grups parlamentaris, per un temps aproximat d'uns vint minuts, ja que hi ha hagut moltes preguntes.

Té la paraula el senyor Pere Manuel.

Pere Manuel Gutiérrez

De fet, ara és quan jo esperava que em donessin la resta del dematí, eh?, per contestar tot el que ha sortit. Però, bé, hem arribat a un pacte, a un acord, pel qual intentaré fer-ho en vint minuts, després d'agrair moltíssim totes les seves intervencions, perquè penso que totes estan en aquest nucli dur del que ens preocupa a tots en aquests moments, que és l'activitat física i l'esport.

M'agradaria poder ordenar una miqueta tot això per fer-ho amb una certa seqüència, que fos una mica coherent; però no sé si en seré capaç. En qualsevol cas, intento anar per aquells temes que jo també m'he assenyalat com a importants en

aquesta interacció que estem tenint. I començaria per dir-li al senyor Rivas que si jo fos un professor d'autoajuda li diria que en aquest moment estem en el moment més òptim, de res ens podem penedir del que ha passat fins ara, eh? Per tant, tot és positiu, tot ens ha ajudat a arribar al moment actual, i, per tant, ho hem de considerar com un bon punt; potser de partida? Tant de bo.

Aprofitant que hi ha hagut diverses referències al tema de salut, activitat física, etcètera, jo diria que, efectivament, aquí es va endegar, fa uns quants anys, un programa que vostès deuen conèixer com a PAFES, les seves sigles, i que sembla que darrerament, doncs, en tornem a parlar. Per a nosaltres va ser diguem-ne que bastant dramàtic el fet que caigués en hores baixes aquest programa i que no seguís avançant. Perquè, fixin-s'hi, aquell va ser un programa pioner una altra vegada en l'Estat espanyol, i avui hi ha comunitats que estan bastant, bastant per davant, en aquest tema, que nosaltres. Perquè hi van mancar recursos? Segurament. No van mancar ni criteris ni idees, eh?, però sí que els recursos ho van deixar a una mínima expressió.

A nosaltres és un tema que ens preocupa per totes aquestes derivades que han anat sortint. Tant és així, que el col·legi, en aquests moments, està participant en un projecte europeu que lidera Suècia, que tracta que al llarg de tres anys s'instauri un programa sostenible perquè hi hagi un professional de l'activitat física, diguem-ne, assessorant als CAP's, d'acord? I, per tant, és pràcticament una continuació, o una ampliació si voleu, d'aquell programa PAFES, però, en qualsevol cas, és complementari, i, de fet, hi estem treballant ja conjuntament amb totes les parts implicades, però l'important és que el projecte pretén que s'instal·li un programa sostenible, és a dir, que després dels tres anys es pugui mantenir, eh? Això vol dir que haurà de cercar aquells recursos i aquelles sinergies necessàries com perquè, efectivament, això sigui així.

M'agradaria passar a l'educació física escolar, perquè la intervenció de la senyora Caula ha fet referència als MEF's, eh?, i, clar, per nosaltres és, una mica, la pota del mal, perquè resulta que el que abans feien mestres especialistes, ara ho fa un mestre generalista. I, per tant, en una etapa escolar en la que és importantíssim el desenvolupament motor i les conseqüències intel·lectuals que això té, resulta que..., compte, no estic dient res en contra d'aquest mestre generalista, eh?, sinó que aquí hi perdem, hi perdem una miqueta en aquest treball de base que hauríem de tenir, perquè després poguéssim tenir continuïtat al llarg de la vida. Probablement, si aquí, en aquesta etapa, hi hagessin professionals, diguem-ne que amb aquesta formació i aquesta mentalitat, podríem generar aquests hàbits saludables que després ens han de perdurar, pretenem, tota la vida.

I només un apunt respecte de l'escola activa. I tant que sí! Integrar el que és l'activitat física en la interacció curricular, fantàstic! Compte, sempre que no acabisent que el «profe» de matemàtiques ensenya a comptar dos més dos a base de salts. No sé si m'explico... Una cosa és que l'educació física sigui una part integrant del currículum, i l'altra cosa és que acabisent un batibull en què..., bé, doncs, ara ho compartim, i el responsable de fer educació física avui serà el de llengua, fent no sé què... Nosaltres volem preservar la importància d'un professional que sàpiga plantejar quins són els ítems curriculars que aquests nens en les diferents edats necessiten; amb tota la interacció possible i necessària –fantàstic–, però amb un professional que digui com ha de ser.

Aprofito la llista que jo tinc per al tema de la recerca, eh?, de la recerca que ha comentat. Aviam, avui per avui, tenim set universitats, set facultats en el territori que estan fent graduat en ciències de l'activitat física i l'esport. I, per molt que totes elles estan sota aquest paraigua diguem-ne..., no, paraigua no, cotilla, estan dins d'una cotilla que va instal·lar Bolonya de la recerca i de la publicació i dels punts que jo puc emmagatzemar en el currículum per presentar-me a una plaça, és veritat que la recerca cada vegada s'ha apropiat més al món de l'activitat física, i cada

vegada veiem més interacció entre allò que realment necessita el món de l'esport i de l'activitat física en tots els nivells, i la recerca.

En tot cas, si jo hagués de lamentar una cosa a títol personal, lamentaria que la mateixa, diguem-ne, implicació i dedicació que el professorat universitari té per a projectes d'investigació estrictament fisiològics, contemplant també la possibilitat que fossin projectes pedagògics, d'acord?, que la recerca per a la millora de la pedagogia, de la didàctica en l'educació física en l'escola tingués el seu reconeixement i pogués fer currículum, igual que ho fan des de ciències mèdiques. Fixin-se bé, amb la paradoxa que, perquè estan assignades aquestes facultats a la branca de salut, avui tenim un problema amb col·legiats nostres que pretenen integrar-se en les llistes d'interins per donar anglès i no els deixen; tenint la titulació que correspon. Si la facultat està incorporada a la branca de socials, pot; però si ve de salut, no. Vull dir que..., diguem-ne que, dins del sistema universitari, també hi hauria algunes coses que...

No oblidem, de tota manera, que, en origen, aquesta és una professió castigada, diguem-ne, acadèmicament. Aquesta era una llicenciatura de cinc anys, que passa a una llicenciatura de quatre anys per mor de l'aplicació de Bolonya, mentre el mestre i el «físio», per exemple, que estaven a tres anys, passen a quatre, d'acord? Vol dir que ha arribat a ser una formació equiparable quant a dimensió, però, clar, per descomptat, no quant a contingut. I aquest contingut, el que abans era tota la llicenciatura, comprimit en els 244 crèdits acadèmics que s'exigeixen avui, doncs, li ve una mica justa, eh?, és una sabata que costa d'entrar.

M'apunto a això d'una nova llei entre tots –fantàstic, i tant!–; entre tots –entre tots. Vol dir que si ho lidera el Govern a través de la Secretaria General de l'Esport, ens agradaria participar en aquesta taula de treball des de ja, no quan hi hagi un pacte previ amb una part únicament, perquè aquesta altra part hagi presentat una iniciativa legislativa popular. O hi juguem tots, o, com deia aquell, «'patada' a l'estufa», o «estripem la baralla», com vulguin.

Senyora Tarrés, en la seva enquesta els ha preguntat si són col·legi? Sí? (*Pausa.*) No col·legiats, eh?, col·legi. Hi ha una tendència a pensar que el col·legi són aquelles quatre persones que guanyen unes eleccions, ho exposen a la junta, d'acord?, i aquelles persones són les que ho han de resoldre tot. I que quan demanen participació, no hi ha ningú. I que quan demanen propostes, no hi ha ningú. I que quan es fan enquestes des del col·legi, responen quatre dels quasi cinc mil. I aquesta és la realitat col·legial, hi estic d'acord –aquesta és la realitat col·legial.

Jo, el que faig és donar-li la volta: allò tan famós i tan gastat de la frase aquella que deia el Kennedy: «No et preguntis tu què pot fer Amèrica per tu, pregunta't què pots fer tu per Amèrica.» Doncs, això. «–No, és que el col·legi no fa res. –Perdona, tu ets col·legi. Quantes vegades has passat per la seu? Quantes vegades has demanat una entrevista amb la junta? Quantes vegades has fet alguna aportació? Quantes vegades has fet una crítica com aquesta que tu ens has fet avui? Tu ets col·legi, no t'excusis –tu ets col·legi. Nosaltres farem el que puguem i gestionarem el que puguem amb les teves aportacions, i mentrestant, d'entre totes les necessitats del col·legi, farem el que puguem, inclòs que puguis votar la pròxima vegada en les delegacions, d'acord?, perquè no t'està bé el resultat que t'ha sortit.» Doncs, això és la realitat col·legial.

Estem fent tot el possible perquè sigui una entitat coneguda –coneguda–, reconeguda i sol·licitada no només pels col·legiats, sinó pels mitjans de comunicació –que abans també ha sortit, els mitjans de comunicació. Una notícia esportiva respecte a no sé què del món de l'esport; a un futbolista, li pregunta. I, si no, a un fisioterapeuta. Perdoni, aquest és un tema d'esports, d'entrenament, d'organització esportiva, no d'un fisioterapeuta. Hi ha un col·legi professional. Pregunti al col·legi professional. I aquests som nosaltres.

Senyora Tarrés, ja ho he dit, a banda de l'INEF, eh? –m'ha semblat sentir INEM–, tenim sis altres facultats que fan estudis. Per tant, no és certa, aquesta proporció. De tots els agregats..., no només de l'INEF, hauríem de comptar també totes les altres facultats dels últims anys, i això són bastants més. Per tant, ja ens agradaria tenir un índex de penetració més gran, però no, penetrem poc, encara, en el nostre mercat.

Hi ha una frase, respecte als associats, que jo la vaig sentir fa poc i que m'agrada molt comentar-la: «Cuando lleguemos a ese río cruzaremos ese puente.» Quan tinguem associats en una dimensió suficient com perquè ens puguem asseure i veure quina és la dinàmica que puguem establir internament, ens asseurem i establim la dinàmica interna que considerem més oportuna. Perquè, efectivament, ells també tinguin aquesta..., no només veu, sinó participació en els òrgans de govern del col·legi. Vull dir, en això, no hi veiem cap mena de problema.

Efectivament, tenim evidències de que es pot incrementar l'educació física sense perjudici de les altres matèries. I si algú de vosaltres hi estigués interessat i fos valent, nosaltres li podríem proporcionar un estudi, que s'ha fet a través del Consejo General de Colegios, a on hi han evidències de que, efectivament, es pot millorar la dimensió i la qualitat de l'educació física, sense, diguem-ne, despertar la gelosia de les altres matèries. Hi són. I es pot fer. I, per tant, encantats.

El tema de les exempcions..., em sembla que hi estem d'acord. I, a més, tu ho has puntualitzat molt bé: una cosa són les habilitats que pretén l'educació física, diguem-ne, genèricament, i l'altra cosa són les habilitats que es treballen específicament per al rendiment d'un esport. Podria ser que una cosa no tingués..., una cosa segur que forma part de l'altra, però no necessàriament és el mateix, eh?

I dels IESports... Celebro que em faci aquesta pregunta. Nosaltres seguim considerant que l'esport implica despesa energètica a través del moviment. Llavors, dels IESports, en aquests moments, ens estem quedant amb allò que implica que els professionals dels IESports necessiten per a la seva preparació física; és a dir, aquell preparador físic que parlàvem, perquè aquesta gent pugui aguantar les moltes hores de competició a les que es sotmeten. Però l'IESport com a tal, a nosaltres, crec que ens costa i ens costarà molt arribar a considerar-lo, diguem-ne, en essència esport. Ja ho sé, alguns estan pensant: «I els escacs?» (*L'orador riu.*) Bé, doncs, per a nosaltres és el mateix, eh? I em sona que hi ha una sentència a nivell d'Europa –ara no em facin dir ni a on ni quan–, que defensa que, efectivament, aquesta despesa energètica a través del moviment és un senyal, un «síntoma», que en dirien els altres, patrimonial de l'esport.

Em sembla que no em deixo quasi res del que m'havien..., els esdeveniments, potser, els grans esdeveniments. Mirin, a mi em sembla que en la mateixa pregunta, una mica, anava implícita la justificació. Si un gran esdeveniment està ben plantejat i està plantejat amb criteris de sostenibilitat i rendibilitat d'això, endavant. Tots ho sabem: un gran esdeveniment esportiu, i ho vam viure en pròpies carns –bé, almenys jo; alguns de vostès potser eren tan joves que no–, però un gran esdeveniment d'aquest tipus té un efecte de tibar, eh?, d'animar la població; igual que un gran esportista acaba sent model per a molts altres esportistes de nivells inferiors. Però en això comptem jo crec que amb el bon criteri, pel que jo sé, del mateix plantejament del Comitè Olímpic Internacional. I tant de bo les federacions internacionals segueixin aquest criteri. Mirin, fa uns anys, era implantejable la candidatura Pirineus-Barcelona, d'acord? Per què? Perquè el criteri del Comitè Olímpic Internacional era construir grans escenaris per poder fer allò. Avui, el criteri és «digui'm què té i mirarem quins jocs podem fer», d'acord? I, a més, en això comptem amb el criteri severísim i importantíssim i contundent del català que tenim ubicat en el sistema esportiu mundial –millor col·locat, en aquests moments, de tot l'Estat espanyol–, en Pere Miró –que som col·legues.

Molt bé. Doncs, moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies al senyor Pere Manuel. No hi ha cap grup... (*Anna Tarrés i Campà demana per parlar.*) Digui'm, senyora Tarrés.

Anna Tarrés i Campà

Per allusió; per allusió directa... Un minut –un minut.

El president

Trenta segons, si us plau

Anna Tarrés i Campà

Senyor Pere Manel, no s'enfadi amb mi, eh?, realment ha estat una enquesta d'aquestes de qualitat de les que normalment faig; a més a més, que ha estat aquest dematí, trucant a la gent..., a les meves exnadadores que estan titulades. I la sorpresa ha estat aquesta; sorpresa per part meva. Per tant, l'emplaço que faci un vídeo tan maco com el que té –el vídeo que ha fet vostè de campanya de recent titulats és fantàstic. Jo crec que ja té el següent, que és «Tu ets col·legi». I en el moment que..., si vostè és capaç, potser, de crear un vídeo d'aquests, «Tu ets col·legi», entre tots..., jo espero que el rebin, perquè així tota aquesta gent que sap que jo avuiestic aquí parlant d'ells, vegin que hi ha hagut algun canvi.

Agrair-li de nou totes les explicacions. És un plaer tenir-lo aquí i poder fer créixer l'esport com una eina realment transversal per a una millor societat, més sana, més forta, amb més entesa, un element realment cohesionador. Per tant, benvingut sigui en aquesta casa.

El president

Gràcies, diputada. Doncs, sense més, en nom de la comissió i dels membres de la Mesa, donar les gràcies al senyor Pere Manuel i a tot el seu equip que l'acompanya en aquesta compareixença, i fins a una altra.

Suspenem la comissió durant dos minuts per acomiadar el compareixent.

Gràcies.

La sessió se suspèn a tres quarts d'onze del matí i dotze minuts i es reprèn a les onze del matí i sis minuts.

El president

Reprenem la Comissió d'Afers Institucionals.

Proposta de resolució sobre la categorització objectiva dels gimnasos

250-00329/12

Passaríem, doncs, al punt 3. (*Elisenda Alamany Gutiérrez demana per parlar.*) Sí?

Elisenda Alamany Gutiérrez

Disculpi, president, vinc en substitució de Susanna Segovia, portaveu d'aquesta comissió. Elisenda Alamany.

El president

Molt agraït. Gràcies. Ja ho he...

Elisenda Alamany Gutiérrez

Gràcies.

El president

Passaríem, doncs, al punt 3, que és la Proposta de resolució sobre la categorització objectiva dels gimnasos; presentada pel Grup Parlamentari... (*Remor de veus.*) Els demanaria silenci, si us plau. Presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans, i en nom d'aquest grup té la paraula l'il·lustre diputat Javier Rivas.

Javier Rivas Escamilla

Gràcies.

El president

Perdoneu: per un temps màxim de set minuts, donat que anem amb el temps molt acotat.

Gràcies. Té la paraula.

Javier Rivas Escamilla

Gràcies, president. No, aniré molt ràpid, no esgotaré els sis minuts.

Hago un poco de historia. Antiguamente, cuando los viajes eran largos, por caminos de piedras y tierra, cuando viajábamos andando o en un carro tirado por caballos, los caballos había que irlos sustituyendo de vez en cuando, porque los viajes largos... Entonces, se establecieron lo que llamaron las «postas», ¿no? Cada equis kilómetros, pues, había un sitio para cambiar el caballo. Esto llevó a un sistema de identificación: que en donde podías cambiar los caballos plantaban un ciprés. Un ciprés es un árbol que crece alargado, que se ve desde lejos. De tal manera que desde la lejanía tú ya, cuando te acercabas, veías qué servicios iba a prestar aquello. Dos cipreses era que había cambio de caballos y comida. Y tres cipreses era pues que había cambio de caballos, comida y además dormir, ¿no? Esto eran las postas. Todavía en Francia, hoy en día, a correos se llama *la poste*.

Hoy en día ya no viajamos a caballo ni andando, estamos en otros tiempos, pero las estrellas, por ejemplo, en los hoteles, vienen de aquí, perduraron, derivaron a esta simbología, ¿no? Efectivamente, no vamos a caballo y los cipreses se han ido a los cementerios. Ya no existe. Pero lo que sí que quiero hacer notar es la necesidad de informar, de una manera objetiva y cualificada, de qué servicios va a obtener cualquiera que vaya a un hotel –una estrella, dos estrellas, tres estrellas–, a un camping –una tienda, dos tiendas–, a un restaurante –un tenedor, dos tenedores, o estrellas Michelin–, no sé hay cincuenta mil métodos de cuantificación, ¿no?

Los gimnasios, como todos los sectores, pues, han evolucionado mucho. Estamos ante una variedad de oferta muy importante, ¿no?, pues hay gimnasios que tienen lo de toda la vida: una espaldera, una colchoneta y un plinto; hay otros que tienen aparatos cardiovasculares; hay otros que son veinticuatro horas desatendidos; hay otros que son con un *personal trainer* que está ahí contigo todo el día. Todo esto entra dentro de lo que es el libre mercado, pero la Administración sí que tiene la obligación de objetivar, de informar a los usuarios, por un tema de conocimiento, igual que en la antigüedad, de qué es lo que se va a encontrar.

Aquí no queremos entrar ni en regulación ni de precios ni de juicios ni de características. Cada uno, lógicamente, hace su publicidad, tendrá su web y todos pondrán que son el mejor gimnasio, pero esta propuesta va, un poco, en el sentido de que haya un tercero que, bajo criterios u objetivos califique qué es lo que el usuario final se va a encontrar y le dé un elemento más de decisión.

Hay unas «esmenas»... Bueno, las comentamos, las «esmenas», después de los otros grupos.

Gracias, *president*.

El president

Moltes gràcies, diputat. Hi ha dos grups parlamentaris que han presentat esmenes. En primer lloc, el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. I, en nom d'aquest grup, té la paraula la il·lustre diputada Anna Tarrés.

Anna Tarrés i Campà

Bon dia, president; gràcies. Estem davant d'una PR presentada pel Grup de Ciutadans sobre la categorització objectiva dels gimnasos. Estem realment d'acord que en el sector del fitness, les seves diferents modalitats són un element important dintre del sector esportiu, i especialment en dues vessants: la vessant de salut pública i com

un element dinamitzador econòmic. I, per tant, és important establir una classificació d'instal·lacions i equipaments esportius a Catalunya, en el marc de la nova llei de l'activitat física i esport.

Volem notificar que hi ha hagut un error material en l'esmena, i que, en comptes de modificació del punt 1, és de modificació dels punts 1 i 2. En aquest sentit, l'actual marc normatiu vigent, determinat pel Decret legislatiu 1/2000, de 31 de juliol, així com el Decret 95/2005, de 31 de maig, sobre el Pla director d'instal·lacions d'equipaments esportius de Catalunya, a partir d'ara el PIEC, són dues eines que té el Govern per planificar, fomentar, coordinar i racionalitzar les instal·lacions i equipaments esportius a Catalunya.

El PIEC classifica aquestes instal·lacions en tres àrees: la xarxa bàsica, que són aquelles que tot població ha de tenir de caràcter obligatori, en funció de la seva població –és a dir, piscina coberta o descoberta, pavellons, pistes poliesportives, sales de bar, pistes d'atletisme, etcètera–; la xarxa complementària –és a dir, els centres de tecnificació–, i la xarxa específica –equipaments únics, com són el CAR de Sant Cugat o el Circuit de Catalunya. En el cas de les pistes i les piscines, es planifiquen en funció de la densitat territorial i la implantació, focalitzant la zona de pràctica en concret.

La diversitat de tipus i els diferents graus de complexitat dels equipaments dificulten enormement la sistematització i l'adopció d'un cos normatiu d'aplicació general. És per això que el pla director estableix, d'una banda, unes normes tècniques preceptives dividides en tres àmbits d'exigència creixent. El primer àmbit marca els mínims que tot equipament esportiu ha d'assolir. El segon, afegeix aquests aspectes que també s'han d'observar si s'ofereix un servei esportiu. El tercer nivell es restringeix a les instal·lacions esportives convencionals de nova construcció que ofereixin un servei esportiu o la reforma o l'ampliació de les existents. I, d'altra banda, també proposa uns criteris recomanats per al disseny i la construcció d'aquests equipaments, i uns requeriments específics per a les instal·lacions de la xarxa bàsica i dels centres educatius. A més, el PIEC obliga també al compliment de les normes europees.

Pel que fa al segon punt de la PR, cal dir que el PIEC contempla l'existència d'un cens d'equipaments esportius de Catalunya; s'anomena el CEEC. Aquest cens és una base de dades informatitzada que recull les principals característiques dels equipaments esportius, tant de titularitat pública com privada, d'acord amb la competència que atribueix l'actual Llei de l'esport al consell català.

En termes generals, els ajuntaments, promotors i propietaris privats d'instal·lacions esportives, han de complir amb exigència de comunicar i inscriure's en el CEEC. La realitat, però, és que en aquests moments, a nivell municipal, es pot disposar d'un cens d'equipament que no estigui realment en consonància amb el CEEC abans esmentat.

En el cas d'instal·lacions esportives privades i equipaments de fitnes, únicament es requereix la respectiva llicència d'obra per a activitats, tot i que, d'acord amb el Decret 95/2005, haurien de comunicar-ho i d'inscriure's al Ceecat.

Cal afegir que el MIEEM, el Mapa d'instal·lacions i equipaments esportius dels municipis és una eina que des de la Secretaria General de l'Esport es recomana als municipis com a full de ruta per a la futura construcció d'infraestructures i espais esportius. Els municipis que volen fan una anàlisi de la població, la pràctica esportiva i l'estructura poblacional, i determinen les seves necessitats a nivell d'infraestructures esportives futures. El Consell Català de l'Esport dona suport tècnic a aquests MIEEM que ho sollicitin.

Cal recordar que estem en un context de modificació legislativa en matèria d'esport i activitat física impulsat per la Secretaria General de l'Esport. En aquest sentit, l'objectiu de tota aquesta exposició es sintetitza en la voluntat d'establir de forma consensuada, amb tots els agents implicats –econòmics i professionals–, els criteris de qualificació i publicació de les instal·lacions esportives en general i de fitnes en

particular, de caràcter privat i/o lucratiu, en el marc de l'elaboració de la nova llei de l'esport i de l'activitat física de Catalunya. En aquest sentit, votarem a favor de la PR.

El president

Moltes gràcies, diputada. El segon grup parlamentari que ha presentat esmenes és el Grup Parlamentari Republicà. I, en nom d'aquest grup, té la paraula la il·lustre diputada Anna Caula.

Anna Caula i Paretas

Gràcies, president. Primer de tot, donar les gràcies al senyor Rivas. Sentir una explicació d'una PR de Ciutadans que sigui amena, interessant, original i positiva, realment s'agraeix moltíssim. Per tant, agrair el to de la presentació i, alhora, compartir el que planteja. Penso que amb les converses, transaccionant el text, des del nostre grup parlamentari estem totalment d'acord amb el que exposava i com ho exposava, i agrair que hagin acceptat la transacció.

Ja ho dèiem a la compareixença que hem tingut fins ara. Penso que, a nivell del món esportiu, entrem en un espai nou, que pot ser la discussió d'aquesta nova llei de l'esport, que ha de ser molt àmplia, que ha de ser ambiciosa, perquè, com ens comentava el diputat, el món de l'esport els últims deu anys ha canviat moltíssim, ens ha posat sobre la taula noves realitats que cal regular, i cal regular bé. Per tant, el compromís i el suport, i agrair de nou l'acceptació de l'esmena.

El president

Moltes gràcies, diputada. Donaríem pas als següents grups parlamentaris. I en primer lloc té la paraula el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, i en nom d'aquest grup té la paraula l'il·lustre diputat Òscar Ordeig.

Òscar Ordeig i Molist

Sí; gràcies, president. Nosaltres, si s'accepta l'esmena, el nostre vot serà favorable. Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Donaríem la paraula al Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, i en nom d'aquest grup té la paraula la il·lustre diputada Elisenda Alamany.

Elisenda Alamany Gutiérrez

Bé, en primer lloc, dir que és obvi que l'esport és un sector comercial i econòmic important, i que el camp dels gimnasos privats no ha estat prou regulat ni reglamentat, segurament, per la Llei catalana de l'esport. Em fa especial il·lusió que sigui Ciutadans qui demani regular, perquè no forma part gaire de la seva política, però és benvingut.

En tot cas, nosaltres tenim clar que cal fomentar l'esport millorant i ampliant les instal·lacions esportives públiques, però creiem que una categorització de les instal·lacions esportives públiques i privades, tot i que sigui una qüestió interessant, de moment...

El president

Diputats, els demanaria silenci. Continui.

Elisenda Alamany Gutiérrez

...d'entrada, ens provoca cert escepticisme, tal com està plantejat. Tot i que creiem que la categorització d'aquests establiments pot ser una cosa positiva, creiem que hi ha altres elements a tenir en compte que podrien ser prioritaris en aquest camp, com per exemple, doncs, qüestions vinculades a les condicions laborals dels treballadors que hi treballen, i fins i tot la sostenibilitat dels centres a nivell energètic.

Tanmateix, nosaltres no ens hi oposarem i el nostre vot serà el de l'abstenció. Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Per posicionar-se sobre les esmenes presentades, i per un temps màxim de dos, tres minuts, té la paraula el diputat Javier Rivas.

Javier Rivas Escamilla

Gràcies, president. No, només comentar que acceptarem les esmenes. Un pequeño detalle, que me estaba fijando ahora: en la «esmena» habláis de fitness, y no es solamente fitness. Yo entiendo que en un gimnasio hay muchas más actividades que solamente el fitness. Pero, bueno, es igual, lo importante es la voluntad que todos hemos manifestado. Hay una ley, nueva ley del deporte, en la cual se incluirá este apartado –y está ya en la cocina. Vamos a dar un margen de confianza al Gobierno para ver si somos capaces entre todos –el sector y los políticos– de conseguir una ley que sea útil y que resuelva problemáticas actuales.

Gracias.

El president

Moltes gràcies, diputat. Entenc que s'accepten les esmenes presentades; hi ha hagut la transacció.

Vots a favor de la proposta de resolució?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda aprovada per 18 vots a favor, cap en contra i 1 abstenció.

Sol·licitud de sessió informativa amb la consellera de Cultura sobre la investigació judicial per una indiciària contractació pública irregular de la Institució de les Lletres Catalanes

354-00065/12

Passaríem, doncs, al punt 4 de l'ordre del dia, que és: sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Asser Institucionals amb la consellera de Cultura sobre la investigació judicial per una indiciària contractació pública irregular de la Institució de les Lletres Catalanes.

El Grup Parlamentari de Ciutadans, que és..., demana la paraula? Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, per defensar aquesta sessió informativa, la il·lustre diputada Laura Vílchez, per un temps màxim, l'hi agrairia, de entre tres, quatre minuts.

Gràcies.

Laura Vílchez Sánchez

Gràcies, president. Bé, només per explicar que demanem la compareixença de la senyora Borràs, la consellera Borràs, perquè considerem que ha de donar una bona explicació, explicacions concretes, sobre les sospites que recauen sobre la seva persona per haver adjudicat, suposadament, contractes a dit a personal de la seva confiança, mentre era responsable de la Institució de les Lletres Catalanes. Adjudicacions sense concurs públic, una sèrie de contractes petits, suposadament, per no depassar el límit legal que suposaria haver de convocar un concurs.

A més, aclarir les declaracions contradictòries realitzades a diferents mitjans de comunicació, on sembla que la consellera Borràs demana al conseller Buch tenir el privilegi de tenir al seu abast informació sota secret de sumari i confidencial. Aclariments que tampoc van quedar resolts noi satisfets a la compareixença que la consellera de Cultura va oferir a la Comissió de Cultura.

Per tant, considerem que és un tema suficientment greu com perquè la consellera vingui al Parlament, institució a la que es deu com a consellera, i doni les explicacions clares i concretes que els grups parlamentaris podem considerar oportunes de demanar-li.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Algun altre grup vol intervenir? *(Pausa.)* En nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula l'illustre diputat Marc Solsona.

Marc Solsona i Aixalà

Bé, simplement per manifestar el nostre vot en contra. Entenem que..., nosaltres donem per satisfetes les explicacions, perquè ja va comparèixer la consellera, a iniciativa pròpia, a la Comissió de Cultura. I, per tant, entenem que aquesta hauria ja de decaure d'aquesta comissió.

El president

Gràcies, diputat. Alguna paraula més? *(Pausa.)*

Passaríem, doncs, a votar la sol·licitud de comissió informativa.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Cap.

Queda rebutjada per 9 vots a favor, 10 en contra i cap abstenció.

Sol·licitud de sessió informativa amb el conseller d'Interior sobre el deure de confidencialitat en el marc de la col·laboració amb les autoritats judicials

354-00066/12

Passaríem, doncs, al punt 5 de l'ordre del dia, que és: sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Afers Institucionals amb el conseller d'Interior sobre el deure de confidencialitat en el marc de la col·laboració amb les autoritats judicials; presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans. I en nom d'aquest grup, per defensar-la, té la paraula el senyor Nacho Martín, també li diria que per un temps màxim de tres, quatre minuts.

Té la paraula.

Ignacio Martín Blanco

No, seré, sense que serveixi de precedent, molt breu, senyor president, no pateixi. Bàsicament el que volem és demanar la compareixença, sol·licitar la compareixença del conseller d'Interior, el senyor Miquel Buch, precisament pel tema que esmentava la meua companya, perquè considerem que ningú, cap ciutadà no va poder treure l'entrellat sobre el que realment havia passat, després que la senyora Borràs digués que el senyor Buch li havia informat que no estava sent investigat pels Mossos d'Esquadra. Estem parlant d'una informació sota secret de sumari, d'una investigació sota secret de sumari, i d'una informació que ha de ser absolutament privada, confidencial, i que, lògicament, cap ciutadà ni tampoc un polític ha de poder tenir accés a aquesta informació.

Per tant, des del nostre vista és fonamental o seria imprescindible que el conseller d'Interior comparegués davant d'aquesta comissió senzillament per aclarir alguns dels aspectes que els grups d'aquest Parlament volem i considerem que tenim dret a conèixer, i els extrems d'aquesta informació que la senyora Borràs en cap cas va deixar clara en la seva compareixença a la Comissió de Cultura.

El president

Moltes gràcies, diputat. Algun altre grup demana la paraula? *(Pausa.)*

Passaríem, doncs, a la votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjada per 10 vots en contra..., 9 a favor i 10 en contra i cap abstenció.

Sol·licitud de sessió informativa amb la consellera de la Presidència sobre els criteris seguits per a la concessió de la Medalla d'Or de la Generalitat de Catalunya

354-00071/12

Passaríem, doncs, a l'últim punt de l'ordre del dia, que és el punt 6: sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Afers Institucionals amb la consellera de la Presidència sobre els criteris seguits per a la concessió de la Medalla d'Or de la Generalitat de Catalunya; presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans. I, en nom d'aquest grup, té la paraula per defensar-la el senyor Nacho Martín.

Ignacio Martín Blanco

Sí; gràcies, senyor president. També molt breu. Després de l'entrega de la Medalla d'Or de la Generalitat a dos persones com la senyora Carme Forcadell i el senyor Carles Viver Pi i Sunyer, considerem que és imprescindible que la consellera de Presidència doni..., que amplii informació sobre els motius que informen aquesta decisió.

Recordem que la Medalla d'Or de la Generalitat és un dels distintius més importants que s'atorga en l'àmbit autonòmic, i considerem que dues persones que estan investigades per la comissió, la presumpta comissió de delictes molt greus, d'acord amb el nostre Codi penal, no és precisament l'elecció més adient, tenint en compte, hi insisteixo, que és un distintiu que el que pretén és premiar aquelles persones, aquelles figures que hagin tingut un desenvolupament de la seva feina, de la seva tasca política, cultural, econòmica o, en tot cas, al servei de la societat civil, del conjunt de la ciutadania de Catalunya i no només d'una part. Doncs, creiem que seria imprescindible que la senyora consellera de Presidència informés, en aquesta comissió, d'aquests motius.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, diputat. Alguna paraula? (Pausa.)

Passaríem, doncs, a la votació del punt 6 de l'ordre del dia.

Vots a favor?

Vots en contra?

No hi ha abstencions.

Queda rebutjada per 9 vots a favor, 10 en contra i cap abstenció.

Sense cap més punt de l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a un quart de dues del migdia i un minut.